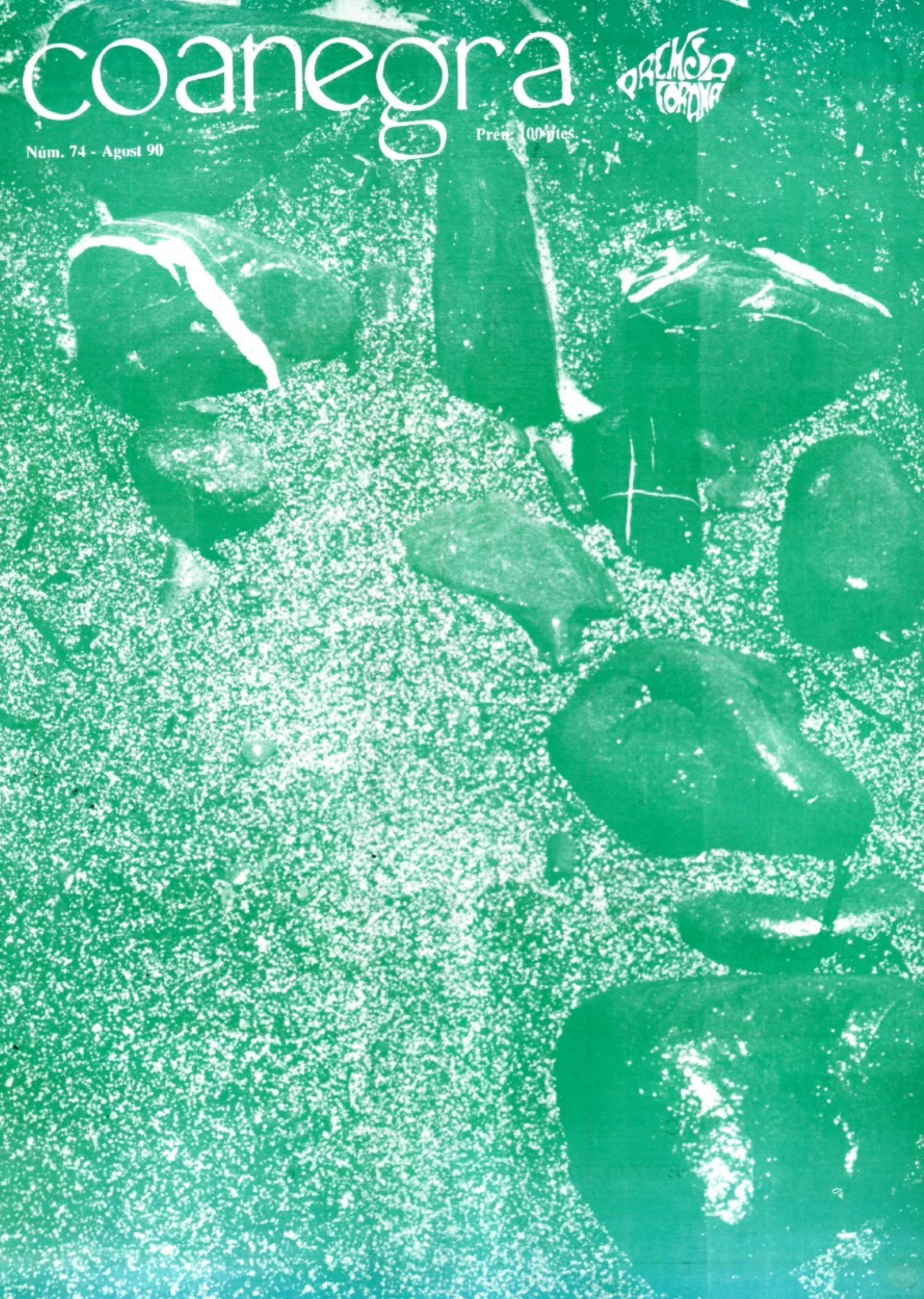

coanegra

Núm. 74 - Agost 90

Preu: 100 ptes.

PRENSA
CORDINA

Carrer Bernat de Santa Eugènia, 17 - Local 4
Tel (971) 62 11 00 - Fax. 14 01 20
07320 SANTA MARIA DEL CAMÍ
(BALEARS)

ASSESSORIA COMPTABLE, LABORAL, INFORMÀTICA I FISCAL

- * Creació i tramitació d'empreses
- * Comptabilitats oficials, mecanitzades
- * Estimació objectiva singular, normal, simplificada, etc.
- * Declaracions d'IVA
- * Declaracions sobre la Renda i el Patrimoni
- * Nòmines, contractes, assegurances socials i IRPF
- * Recollida de documentació a domicili
- * Assessorament informàtic per a l'empresa i cursos de formació

VENDA D'ORDENADORS I MATERIAL INFORMÀTIC

- * Ordenadors, impressores, modems, etc.
- * Programes
- * Paper continu, disquettes, cintes d'impressora, etc
- * Material informàtic en general

Tandon

TOPZEN

Nashua
G E T I U S

ASSEGURANCES EN GENERAL

- * Assegurances de vehicles en general
- * Assegurances de la Llar
- * Assegurances de comerços, oficines i despatxos, indústries, etc.
- * Assegurances de vida i plans de jubilació

CURSOS DE GESTIÓ INFORMÀTICA

- * Informàtica bàsica
- * Sistema operatiu MS-DOS
- * Tractament de textos
- * Bases de dades
- * Fulls de càlcul
- * Gestió comptable
- * Gestió comercial

CURSOS DE MECANOGRAFIA

**SI VOSTE DESITJA MILLORAR LA SEVA GESTIÓ EMPRESARIAL,
CONTACTI AMB NOSALTRES**

ESTAM AL SEU SERVEI

coanegra

**PUBLICACIÓ MENSUAL
DE L'O.C.B.
DE SANTA MARIA
DEL CAMÍ**

**DEPÒSIT LEGAL
P.M. 381-1981**

EDITA
Obra Cultural Balear
de Santa Maria del Camí

EQUIP DE REDACCIÓ
Bernat Calafat Vich
Pere Josep Calafat Vich
Magdalena Canyelles Ferrer
Ramon Canyelles Canyelles
Mateu Morro Marce
Rafel Pizà Ordinas
Joan Serra Mercadal
Mateu Vich Coll

COL·LABOREN
Maria Amengual
Andreu Bestard
Josep Escobar
Miquel Sastre

PORTADA
Fotografia de Rafel Pizà

**REDACCIÓ,
ADMINISTRACIÓ
I PUBLICITAT**
Batle Bartomeu Simonet, 5
07320 Santa Maria del Camí

IMPRESA A
Informacions Llevant S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28, Manacor

Els articles publicats en aquesta revista sols expressen l'opinió dels seus autors.

EDITORIAL

ELS ESPAIS NATURALS

Una illa és un territori petit i tancat. Per definició. Si no fos així estaríem a un continent. El bé més preciós és el territori, i l'administració dels recursos naturals de què disposem (aigua, boscos, litoral...).

L'economia turística s'ha basat en un creixement sense control. S'han construït dotzenes, centenars d'urbanitzacions, s'han fet carreteres i autopistes, cimiteres, pedreres, les segones residències s'han escampat per tot. Cement i més cement.

Hem passat a viure a una Mallorca massa bruta, massa plena de construccions, de renous, i d'incomoditats, on cada dia hi som un poc més estrangers.

Però el procés no s'ha aturat. Encara que es parli de crisi turística, no hi ha un sol pam de terra mallorquina que s'alliberi de l'especulació. Cada dia surten nous projectes urbanístics, cada vegada més grossos. Una vegada que ja quasi no queda res a la costa es vol passar a l'interior i a les muntanyes. Sense tenir en compte el problema de l'aigua es volen fer camps de golf que gasten amb un sol dia més que una ciutat de 8.000 habitants.

I a canvi les zones de més interès paisatgístic de Mallorca cada vegada estan més mal parades, més brutes, més degradades. La Serra de Tramuntana està essent envaïda per les urbanitzacions (com a exemple lamentable podríem posar Valldemossa) i ran de mar ja es fa difícil trobar zones de platja o zones de dunes arenoses que no estiguin edificades. Les garrigues i marines, de gran importància ecològica, són també objecte dels projectes urbanístics (Montblanc, Capocorp, Sa Canova, Rotana...). I en el litoral es volen construir més i més ports esportius.

Estam destruint Mallorca. I tanmateix l'economia turística no ho ha de menester, fins i tot més bé el contrari: sobren les places turístiques i sobra brutor i contaminació. Però la raó més important per a negar-nos a acceptar aquesta destrucció no són els turistes, són els drets dels mallorquins a conservar el seu patrimoni natural, els drets de la naturalesa mallorquina ha d'esser preservada.

A hores d'ara en el Parlament de les Illes Balears s'està tramitant una llei molt important sobre els espais naturals de les nostres terres. S'està fent un Catàleg que reunirà les principals zones naturals, i en marcarà la seva protecció. Això està molt bé. Però a nosaltres ens preocupa com es complirà el que marca aquest Catàleg, com es garantirà que no es tracti d'una altra llei per a ignorar i no complir, com tantes altres.

Tanmateix és tota Mallorca la que perilla, no sols les zones indicades a aquest Catàleg. Un exemple el tenim en Es Trenc, que es va aconseguir protegir, després de grans esforços, i l'Ajuntament de Campos ara pretén urbanitzar tots els redols de devora, amb una massa poblacional de més de 50.000 persones. En aquest cas l'espai natural de Es Trenc serà un reclam per als urbanitzadors i especuladors. És per això que no basta protegir les àrees naturals, és tota Mallorca la que s'ha de protegir.

A Santa Maria tenim zones naturals de gran importància. En primer lloc la part de la Serra de Tramuntana (Es Cabàs i Coanegra), i la zona del Puig de Son Seguí. Aquests boscos i garrigues són el pulmó natural de la nostra vila. I han d'esser protegits de tota urbanització. Però també s'hi han d'evitar altres pràctiques degradatòries, s'han de mantenir nets i amb l'ús social que sempre han tengut.

No podem ignorar tampoc la importància de les zones de conradís: els vinyets i els ametlerars. Que encara que siguin terrenys molt humanitzats i alterats no poden esser abocats tampoc a la urbanització indiscriminada.

En definitiva, serà molt important en el futur la nostra capacitat de mantenir actituds personals. Si estimam Mallorca no la podem destruir. I això es demostra cada dia, a l'hora de no embrutar innecessàriament, o a l'hora de respectar el medi ambient i el paisatge. Sols així podrem assegurar una qualitat de vida per al nostre futur.

COM SEMPRE, PERÒ AMB REVETLA

Festes passades, coques menjades. Un any més Santa Margalida ens ha duit la calor i les festes patronals. I a l'hora de fer-ne una ressenya, gairebé gairebé podríem repetir, en línees generals, la crònica de l'any passat, o la de fa dos anys. Precisament l'any passat l'article que parlava de Santa Margalida es titulava «Festes Patronals fotocopiades?».

Les d'enguany realment han estat una fotocòpia lleugerament retocada de les versions anteriors: actuacions majoritàriament gratuïtes, i duites a terme per col·lectius santamariers en la seva major part. El tipus d'actes també ha estat similar: balls mallorquins, dansa presuntament espanyola, teatre costumista, ciclisme, corregudes de joies, la banda de música etc... Enguany no hi ha hagut en Tomeu Penya ni en Xesc Forteza, però en canvi hi hem sortit guanyat perquè hi ha hagut revetla. És la nota més destacable. I millor encara: la gent, tant joves com no tan joves, s'hi va animar amb les cançons de Canyament (que per molts sempre seran els Zadis), Victòria i els Norton 56. Una vertadera nota de novetat dins un programa poc novedós.

PARTICIPACIÓ?

Segueix essent significatiu que a la immensa majoria d'actes hi actuen només grups santamariers. En aquest aspecte la participació no pot ésser més gran. Però, i els altres?, els que no formam part de cap agrupació cultural o esportiva? La nostra participació es limita a seure i mirar. Llevat de la revetla, la resta d'actes resulta molt poc participativa per a la majoria del públic, ben al contrari de Sant Antoni o el Carnaval, on la gent que assisteix a la festa n'és l'autèntica protagonista. Per no donar peu, ni tan sols s'ha fet la clàssica festa infantil, desterrada a l'oblit des de fa anys, on els menuts participaven molt i de bon grat.

EL PROGRAMA: PARTS I QUARTS

El contingut del quadernet del programa de festes resulta

cada any més improp i pol·lèmic. Deixant de banda l'estranya mescla d'idiomes i algunes pàgines farcides de faltes d'ortografia, crida molt l'atenció el tractament extremadament desigual de les distintes agrupacions locals. Concretament destaca la diferència entre l'escola de dansa «espanyola» i les agrupacions i les agrupacions de balls «regionals». En el primer cas ha exagerat «una mica» en posar una per una totes les persones que actuaven a cada una de les peces, amb una extensió de dues pàgines; mentre que el cas del ball mallorquí s'han limitat a anomenar els noms de les dues agrupacions, com si uns tenguessin noms i llinatges i els altres no, o com si ens interessassin els noms d'uns i no els dels altres. Noltros no volem desmerèixer ningú: tothom ho va fer tan bé com ho va sebre, però per a l'Ajuntament encara hi ha privilegis. A favor dels espanyols, naturalment. Sense sortir del programa, criden l'atenció també algunes pàgines, com aquella que intenta donar-nos a conèixer la Vall de Coanegra com si fóssim turistes venguts d'enfora, o tota una sèrie de «refrans» mallorquins que no sabem ben bé què hi fan allà. Igualment ha estranyat a molta gent la inclusió del pressupost de festes de l'any passat, o un informe sobre les aigües, a més del contingut de la salutació del batle.

LLORENÇ SANS

Instal·lacions - Pressuposts
Reparacions

Instal·lacions BOMBES
SUMERGIDES

Reis Catòlics, 59 4.ª - 1.ª
Telèfon 24 68 74
Palma de Mallorca

Carrer Casasnovas, 21
Telèfon 62 06 02
Santa Maria del Camí

POLÍTICS I FESTES

És una llàstima que l'equip de govern del nostre Ajuntament es dediqui, a més d'organitzar les festes (cosa ben normal) a activitats tan penoses com les d'utilitzar el programa de festes com a bolletí informatiu, o fer servir el cadafal de la Plaça Nova com a tribuna propagandística d'ells mateixos.

La salutació del batle resulta, com a mínim, pol·lèmica i poc afortunada. Si, com ell mateix diu, allò que més importa és dedicar les festes a la «sana alegria», el descans i la convivència», a què ve lamentar damunt el programa una qüestió estrictament política com és una dimissió, de la qual ell mateix n'és de qualque manera responsable com a President del consistori què és? Per què ha de reiterar unes lloances personals que ja s'havien fet al lloc que corresponia, que és el Plenari de l'Ajuntament?

És mal d'entendre també que els responsables municipals considerin un programa de festes com el lloc més adequat per a publicar el resum de despeses de festes de l'any passat (redactat per la Comissió Informativa corresponent?), o l'inform sobre la situació de reserves aquíferes. No podrien fer un Bolletí Informatiu, com es feia temps enrera? o publicar-ho al tauló d'anuncis, si tan important ho consideren.

De tota manera preocupa encara més que càrrecs públics com el nostre batle, o l'ex tinent de batle i ex-responsable de l'àrea de cultura i festes, després de tants d'anys encara no distingeixin les atribucions i el protocol propi dels seus càrrecs. Es considera normal que un batle o un regidor faci un discurs a una recepció, a una inauguració o a una entrega de premis, per exemple. Són, en definitiva, actes protocolaris, que tots els polítics del món aprofiten per a lluir-se, que donen solemnitat a actes que sense això es quedarien en no-res.

Però a unes festes!, que són espectacle i tenen raó de ser per elles mateixes, independentment dels polítics de torn, on s'ha vist mai? És difícil d'imaginar en Colau Llaneras sortint a l'escenari de l'Autitòrium durant el Festival de Jazz, o al Parc de la Mar durant les Cançons de la Mediterrània; o en Ramon Aguiló damunt l'escenari de la plaça Major durant les Festes de Sant Sebastià per dir al públic que troba que les festes han sortit llufides. És impensable, ridícul.

Però a Santa Maria les coses ja han sobrepassat els límits del ridícul ja fa temps, i hem arribat al «summmm» amb l'espectacle que protagonitzaren en Josep Estarellas i en Gabriel Mesquida, amb la col·laboració entusiasta de n'Ana Maria Redondo (que per cert, ella sí que seria una bona locutora) durant les passades festes. És realment inconcebible que un senyor que acaba d'abandonar voluntàriament els seus càrrecs públics, accepti pujar a un escenari, a una festa pública, per rebre agraïments personals en públic, com si d'una ocasió excepcional es tractàs. I com pot tot un batle prestar-se a una farsa propagandística semblant? Es veu que es pensen que qualsevol acte públic a Santa Maria ha d'esser un homenatge a les seves humils persones.

CONFLICTE ENTRE UN VENEDOR DE LA PLAÇA I RAFEL MESQUIDA

El conflicte sorgí quan en Juan Hernández volgué pagar, el plaç corresponent al segon semestre de l'any i no se li va cobrar per haver-se presentant finalitzat el plaç, concretament sis dies hàbils després.

El plaç considera, que era un agravi l'actuació municipal en contra seva i per això dirigí una instància al Batle a la qual li exposava el problema i li sol·licitava el lloc de venda, també ho posà en coneixement del jutge de Pau així com del responsable del mercat Rafel Mesquida.

Indecisa actuació de Rafel Mesquida.

En Rafel Mesquida vist el cas, digué al plaç que havia perdut el lloc, que els trats ja estaven adjudicats i que si volia ho podia sol·licitar novament posant-se en cos, la resposta del plaç va esser immediata, no acceptà la decisió del regidor, aquest finalment prohibí al plaç d'ocupar els trats afectats.

El diumenge següent en Juan Hernández a les cinc del matí ja ocupava el trast i la seva sorpresa, sorgí quan ningú no li digué res, encara que no hagués pagat i no tengués permís.

L'endemà dilluns el plaç tornà a presentar-se a l'Ajuntament i aquest cop en Rafel Mesquida li digué que n'hi podia donar dos dels tres llocs que fins ara disposava, el plaç considerà que no era ètica l'actuació, ja que no té dret als seus llocs de venda i es despediren sense acord.

Finalment en Juan Hernández tornà a l'Ajuntament; aquest pic acompanyat del notari, li cobraren sols dos dels tres llocs de venda que ell reclamà, el plaç ens ha comunicat que no afluirà fins aconseguir amb dignitat el que li correspon.

Hem de dir al respecte:

Si és que no n'hi ha, seria bo, que hi hagués una normativa per organitzar el mercat, i que l'actuació de l'Ajuntament hauria d'esser correcta emperò ferma, sapiguent el que fa i pot fer.

Perquè si està clar que aquest plaç ha pegat fora de plaç també és cert que l'actuació de Rafel Mesquida ha estat insegura i poc afortunada, per ventura se podria estipular un tant per cent de recàrrec per aquests casos que és el que per tot solen fer.

Fusteria

Martorell

Taller:
Bartomeu Pasqual

Tenda:
Carrer Llarg, 89

EN POQUES PARAULES

ANTONI AMENGUAL DOCTOR EN FÍSICA

Antoni Amengual, jove santamarier de 26 anys, és Doctor en Ciències Físiques per la Universitat de les Illes Balears. Antoni presentà la seva tesi doctoral el dia setze de juny sota el títol «Cicle d'Histeresi a les aleacions amb memòria Cu-Zn-Al: anàlisi tèrmica, reproductibilitat i aleatorietat», obtingué la qualificació d'Excel·lent Cum Laudem. Antoni ha estudiat el material Coure (Cu), Zinc (Zn) i Alumini (Al), en el seu cicle d'Histeresi, en poques paraules el material d'aquesta aleació té la capacitat de recobrar la forma que tenia abans. Agafant un tros d'aquest material i donant-li forma a una determinada temperatura, és refreda i el canviem de forma i recobra la seva forma inicial però a una temperatura més alta que quan li donàrem la primera forma.

Antoni ha estat dos anys i mig per elaborar aquesta investigació, actualment és alumne becari del departament de ciències físiques, i segueix en la seva investigació.

INAUGURACIÓ DES «VAIXELL»

El passat dia 6 de juny al capvespre s'inaugurà el complex «Es Vaixell», amb assistència de nombrós públic jove i més major. El complex consta de tres espais el primer «Tot Torrat» on es pot sopar a la fresca de carns torrades i pa amb olis. Després un espai a l'interior de l'edifici com a bar musical. I un tercer espai més disco, descobert a la vora de la piscina, a la qual de dia es pot nadar i pentura també de nit, que a l'hivern sembla que tancaran. Un nou triple espai per la nit de l'estiu santamarier. Els actuals propietaris l'han dotat d'un ample aparcament, amb una advertència a la sortida de l'aparcament de precaució i perillositat a la carretera.

ESP AIS NATURALS

Sembla que ja ha entrat a tràmit al Parlament de les Illes Balears el catàleg d'espais naturals a protegir de les Balears, malgrat tot, el text no es començarà a debatre en ple fins al proper setembre. Hi ha dos espais que afecten a Santa Maria del Camí, la serra de tramuntana que agafa tot Coanegra i l'espai del puig de Son Seguí, aquests espais seran protegits i declarats no urbanitzables.

cafeteria - bar Comerç

local climatitzat
gelats - refrescs - tapes
un local ample i confortable per a tots

Plaça dels Hostals, 27 - 29 - Tèl. 62 00 29

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

POLICIES LOCALS

La Comissió de Coordinació de la Policia Local que auspiciava la Conselleria Adjunta a la Presidència del Govern Balear, ha preparat i compendiat la dispersa normativa existent sobre policia local, per crear al 1991 una normativa conjunta per a totes les policies locals de Balears. Ja s'ha acordat la uniformitat de l'equip i de l'uniforme, i es vol acordar un cicle bàsic de formació, també s'ha dictaminat el número de policies òptim per poblacions, el barem és 1.6 policies per cada 1.000 habitants, Santa Maria amb 4.139 n'hi correspondrien 7, i actualment en té 3. D'altra banda durant el curs 89/90 un policia local de Santa Maria ha assistit al curs de formació de cicle bàsic.

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA

La Conselleria de Sanitat i Seguretat Social del Govern Balear ha acordat els punts d'atenció continuada de les zones bàsiques de salut dels professionals sanitaris que han demanat la seva inclusió en el pla d'atenció continuada. La Zona bàsica de Salut de Santa Maria del Camí és la de Marratxí, amb dos punts d'atenció continuada, Punt 1 ubicat a Santa Maria del Camí i que també atindrà a Bunyola i Santa Eugènia —no s'entén perquè no inclou Consell i perquè inclou Palmanyola— i el Punt 2 a Marratxí. Sembla que al quart trimestre d'aquest any es posaran en funcionament.

QUALITAT CONTROLADA PEL FORMATGE MALLORQUÍ

La Conselleria d'Agricultura aprovà que el formatge Maó —que ja té denominació d'origen— i el formatge mallorquí, s'inclourien dins la Qualitat Controlada que atorga la conselleria. El formatge mallorquí per acollir-se a aquesta denominació haurà d'estar fet, amb llet de vaca pasteuritzada —sense especificar raça ni tipologia—, quall animal, ferment làctic, clorur càlcic, oli d'oliva i oli mineral. Podrà ser semi o curat. Cal dir que aquesta denominació també hauria de recollir els formatges mallorquins fets artesanalment amb llet d'ovella, que per sort encara es fan a Santa Maria i que necessiten de la protecció i especial atenció perquè perdurin.

MOVIMENT COMERCIAL

Ja han obert dos forns-pastisseria nous al poble, JAMAN a l'edifici de Can Dolç i Forn Can Paco al carrer Antoni Gelabert, ambdós amb els rètols en castellà, i hagués costat tant poc fer-los en la nostra llengua!. L'Antiquari Rústic ha ampliat el seu local comercial, alguns números més amunt té un local ample amb exposició de mobiliari antic i de decoració.

NUS DE L'AUTOPISTA

Hi ha el remor, que de moment no hem pogut confirmar dels organismes competents, de què l'enllaç de l'autopista a Inca amb Santa Maria al Cementiri entraria a la vila pel Carrer Pere J. Jaume Pons. Un remor que circula, i que al proper número intentarem averiguar de la COPOT.

NOU SUPERMERCAT

Hi ha el remor de què possiblement devora les vies al camí de Can Franco, s'obri un nou supermercat d'una cadena de supers de Mallorca, i que sembla que obriria en el termini de

pocs mesos.

ELS RENOUS NOCTURNS

Cada any hi ha queixes i xerrades dels veïnats sobre els renous que els bars fan a l'estiu, ja que tothom dorm amb les finestres obertes. Aquest cop hi ha queixes dels renous dels motorets que circulen pels voltants de s'Amfora. I sobretot queixes continuades amb denúncies al delegat del govern i a l'alcalde de l'Ajuntament encara no contestada d'un grup de veïnats del Cafè Sa Sini pels renous diaris provinents de la seva terrassa, i sobretot iniciats per actuacions de música amb viu. Sembla que els veïnats d'aquest cafè estan mobilitzats per aconseguir una solució a través de l'administració per aquest conflicte dels renous de la nit. Caldria una solució que pogués contentar a ambdues parts, tant als veïnats perquè puguin dormir en pau, com pels propietaris del cafè i usuaris d'aquest.

Problema dels renous nocturns dels bars que cada estiu surt amb més o menys intensitat, cal una normativa i acord que afecti a tots els bars de la vila per igual. Sembla que l'ajuntament està gestionant l'adquisició d'un sonòmetre, un aparell que mideix els decibelis i la intensitat del so, per poder analitzar l'impacte auditiu i actuar en conseqüència.

CLOTS

Sembla que els promotors de Can Recolat començaren una síquia de conducció de cablejat al carrer Antoni Gelabert, sembla que aleshores no tenien la llicència ni de carreteres ni de l'Ajuntament. I que les perforacions afectaren als fonaments de veïnats del carrer, que ho denunciaren. Cal una actuació al respecte, aclarir els fets i la possibilitat de fer aquesta síquia. De moment ja ha passat més d'un mes, tot segueix igual, clots, munts de terra i barreres d'obra. Està aturat o no?

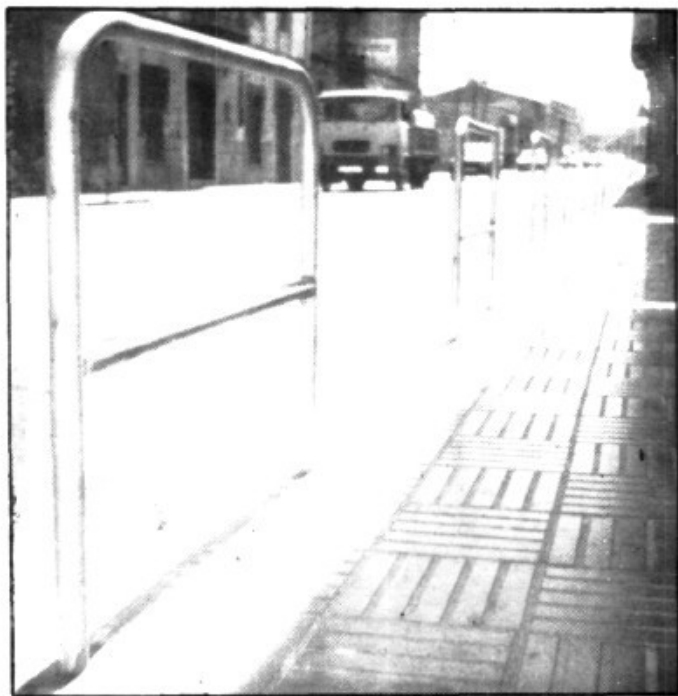

MOTORETS A S'AMFORA

Els motorets aparcats ben davant «s'Amfora» al carrer de la matança dificulten moltíssim l'entrada dels automòbils per aquest carrer, configurant-ho com una zona perillosa i de difícil trànsit. Caldria una solució a l'embús que això, provoca.

BARANES PROTECTORES

S'han instal·lat al carrer Bernat de Santa Eugènia, prop de la cantonada amb la plaça dels Hostals, unes baranes protectores. Sembla que els cotxes que vénen d'Inca i que esperen enmig de la carretera per voltar cap a l'esquerra en direcció a l'avinguda de l'hort de Can Mates, provoquen que els cotxes que circulen cap a Palma envadeixin l'acera per obrir-se camí, amb el natural perill per als transeünts que es puguin trobar damunt aquesta acera que és especialment estreta en aquest tram.

EL CLAUSTRE DEL CONVENT

El Consell de Ministres del Govern de l'Estat celebrat el passat dia 17 de Juliol acordà la declaració de «bé d'interès cultural amb categoria de monument» el claustre i les dependències del Convent dels Mínims de Santa Maria del Camí, posant feliç punt i final a una tramitació iniciada el 1987. Sobra dir que la gran bellesa i l'extraordinari valor històric i arquitectònic del claustre justifica amb escreix aquesta catalogació.

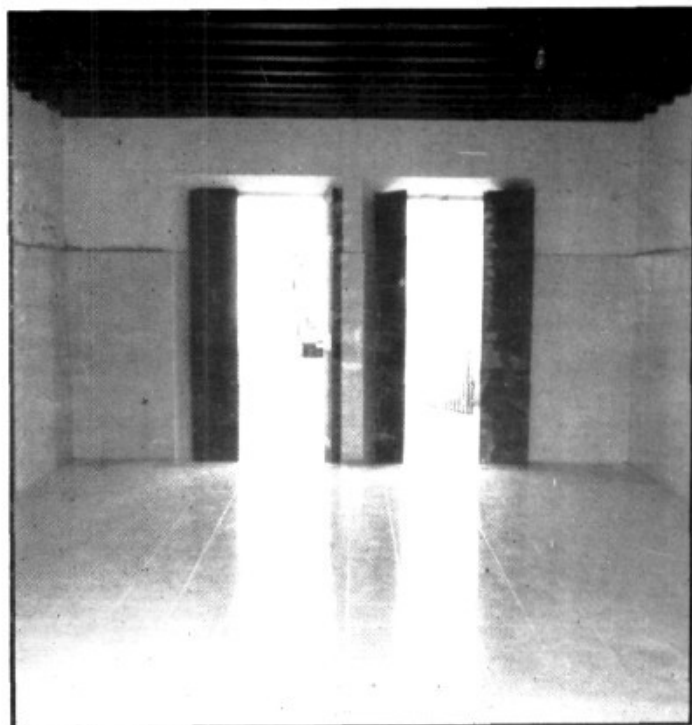
Sa Perxa

tota casta d' embotits,
formatges i patés
pollastres a l' ast

Tel. 62 11 17

L'ESTACIÓ

Els que cada dia usen el tren, han pogut comprovar com durant aquest mes l'interior de l'estació ha canviat de feso-mia. Ara la sala d'espera és una mica més petita, tal com era temps enrera, i li han enrajolat trespol i parets, que pareix una cambra de bany. Millor que abans, que pareixia una soll. I a més, serà bona de fer neta.

EL PARE JOSEP CAPO PRONUNCIA EL PREGÓ DE LES FESTES DE SANT MARÇAL

El diumenge dia 24 de juny, el Pare Josep Capó va pronunciar el Pregó de Sant Marçal de 1990, a la Parròquia de Sant Marçal. En el Pregó Josep Capó parlà de la història de Sant Marçal, de Marratxí i de Santa Maria. Tractà del temps en què la parròquia de Marratxí va estar unida a la de Santa Maria, des del 1369 fins a 1639. També parlà de la construcció de l'església de Santa Marçal, i d'altres caires històrics de Sant Marçal i la seva festa.

MORT DE JOSEP MORRO

El dia 6 de juliol, divendres, va succeir un fet lamentable i trist. Josep Morro Cañellas es va disparar amb una escopeta de cartutxos produint-se ferides de gran importància al tòrax. Va morir a Son Dureta el 16 del mateix mes, després d'una operació molt greu que no pogué evitar les complicacions que, després de 10 dies, el dugueren a la mort.

Josep Morro havia estat objecte d'una greu i complicada operació del cor, i havia entrat en una profunda depressió, que el duqué a una situació a la qual no va saber trobar sortida.

Era un home bo i alegre, treballador i bon pare de família. Que descansi en pau aquest santamarier.

RACÓ D'ART

ADROVER I LLABRÉS CAMPINS; DUES PERCEPCIONS DEL PAISATGE

Dos pintors afincats a Santa Maria del Camí han exposat al mes de juliol, de diferent edat, a diferents llocs, però amb un punt en comú, el seu amor pel paisatge de Mallorca, i una diferència la forma de pintar amb aquest paisatge que els captiva. Aquí radica la importància del pintor, la seva peculiar i única manera de plasmar sobre la tela amb els colors i el pinzell el que els seus ulls veuen i ells pensen i senten.

RAFEL ADROVER A POLLENÇA

Rafel Adrover exposà a Pollença del 14 al 27 de juliol a la Galeria d'Art Joan XXIII del Port de Pollença. Adrover oferí les seves darreres produccions de paisatges mallorquins, amb abundant presència de verds, marrons i ocres, amb una peculiaríssima forma de reproduir la lluminositat d'aquest sol mediterrani. Adrover ha exposat dos cops a Santa Maria de forma individual, i aquesta és l'exposició desset de la seva

carrera iniciada el 1978 a Banyalbufar. Té prevista una propera exposició a la Hurlingham Gallery de Londres.

LLABRES CAMPINS A LES FESTES

Antoni Llabrés Campins, pintor jove de Santa Maria del Camí, exposà durant les festes patronals de Santa Margalida a la Sala d'Exposicions de La Caixa, del dia 14 al 22 de juliol. Aquest cop és el segon que fa una exposició en solitari, i el primer que exposa al poble en el que resideix. Llabrés Campins exposà la seva obra que abarca des de bodegons a obres amb animals o persones, però sobretot la majoria d'olis eren de paisatges marítims com de l'interior de l'illa. Abastant des de tècniques molt realistes a autènticament impressionistes. Un color viu a alguns, amb un predomini clar dels blaus i verds. Un jove pintor que té un camí iniciat, oferint-nos una visió de la seva percepció del paisatge de Mallorca.

qualitat balear s.l.

**DISTRIBUIM ELS LICORS DE SANTA MARIA
I ELS VINS DE BINISSALEM**

Rei Sanxo, 3

Tels. 14 00 17 - 62 01 66

José L. Ferrer
FRANJA ROJASA
Cañellas
DESTILERIAS SANTA MARIA

CONSTRUCCIONS

MATEU GARCIA LLINAS

Cuartel, 1º, nº. 12 (Camí de Coanegra)
Telèfon: 62 08 83

UNA QÜESTIÓ DE RENOU

Mos dirigim a voltros, esperant que mos publiqueu aquesta carta, relativa a una nota de l'apartat «En poques paraules» del número de juliol, on es critica en certa manera els veïnats de Sa Sínia, tractant-los d'intransigents.

Ara esperam que voltros mateixos llegieu i publiqueu; i després si vos pareix, criticau.

En primer lloc, ningú té res en contra d'en Pep Banyo i del seu grup, emperò sí del renou que vénen fent a Sa Sínia. Començarem dient que sorprenentment allò que en un principi era tan sols annex de la pizzeria, de cop i resposta s'ha convertit en un bar musical, terrassa i piscina pública completament independent d'aquest, i que en el moment que escrivim tenen permís d'obertura.

No entenam tampoc què passa dins l'Ajuntament, ja que hem demanat explicacions verbals, i més tard hem presentat la deguda denúncia sense que se'ns hagi fet el més mínim cas. És increïble com aquests senyors puguin seguir empipant els veïnats fins a les tantes de la nit, sigui amb música, xerrades animades, o renous de la piscina i depuradora.

Tampoc entenam com pot esser que mentres a qualsevol local, en aquest cas bars musicals, se'ls exigeixen unes normes (insonorització, seguretat, etc...), aquests s'ho puguin muntar com si res; al igual que com pot esser que un local que no té permís d'obertura se li pugui donar un permís de l'Ajuntament per fer renou perquè són les festes.

Tot fa que se converteixi en un caramull de preguntes sense resposta.

Com vos podeu imaginar, a un caramull de gent que esperam respostes convincents i justes, i a més tenim el problema que a les 6 o les 7 del matí sona el despertador per anar-nos a la feina, si un ha estat «de gresca» tota la nit sense sortir de ca seva (sentint la del veïnat), la situació es fa bastant insuportable i pesada.

Des de la vostra revista aprofitam per demanar que aquest problema tan desagradable arribi aviat al seu fi. Gràcies.

Firmen, en representació de les seves famílies:

Pere Crespí Calafat, Catalina Vidal Vallès, Maria Amengual Colom, Sebastià Crespí Calafat, Antònia Colom Calafat, Francesc Garau Bibiloni, Inès Bibiloni Campins, Tomàs Pizà Llabrés, Maties Pizà Adrover, Antònia Capó Forteza, Angel Melgarejo, Francisco López Sadrin.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Ja podria ser ben bé que ens passàssim un pèl el dia que vàrem qualificar d'intransigents les vostres protestes. La vostra carta planteja unes qüestions que, efectivament, necessiten resposta i solució. Perdonau si hem estat una mica frívols a l'hora d'enjuiciar la vostra postura. Esperam que les vostres demandes siguin ateses i que ningú surti perjudicat. Creim que la solució passa per la intervenció de l'Ajuntament. Tan de bo aquesta intervenció es doni i sigui prou afortunada per conciliar els dos interessos.

DESTRUCCIÓ DEL PATRIMONI

Sr. Director de la revista «Coanegra»:

Li agrairia que volgués incloure aquesta carta a la revista que tan encertadament dirigeix si ho creu convenient.

Eestic més o manco informat dels darrers esdeveniments polític-socials del nostre poble. Fa molts d'anys que visc fora d'ell, però en el fons som santamarier de socarrel i la veritat és que m'entristeix molt veure desaparèixer el nostre patrimoni històric-artístic i carregar-se impunement la nostra més entranyable topografia. No entr en detalls: més o manco són coneguts. En definitiva estan fent malbé la nostra idiosincràcia i la nostra identitat com a poble. I el més trist és que fa malpensar que el noranta per cent obeeix als interessos d'una minoria en detriment i perjudici de les nostres futures generacions. Seria convenient fer un examen de consciència i pensar el mal que feim i el que deixarem als nostres fills.

No pertany a cap partit polític i pens que les sigles que els representen no tenen cap importància, sinó les persones que l'integren. Tampoc don massa importància al fet de guanyar o deixar de guanyar unes eleccions si no hi ha egoïsme i es fa amb bona fe.

En Jaume Santandreu diu al seu llibre «Camada»: «En els envits amorosos i polítics el tret no és guanyar, sinó que el temps demostrï que mereixia la victòria».

Joan Ramis Aguiló

Benet Darder i Sansó

Instal.lador electricista autoritzat per la Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear amb el núm. 1.145

Instal.lacions elèctriques

Reparacions

Canvis de tensió a 220 V.

Antenes T.V. i parabòliques

Plaça d'Espanya, 9 - Tel. 62 09 12

SANTA MARIA DEL CAMÍ

CONFECIONS

VICÉ

MODA JOVE

GUILLEM CAPÓ MASSOT: UN BON SANTAMARIER I UN BON BATLE

El passat mes de juliol va morir a Granada, a l'edat de 67 anys, el santamarièr Guillem Capó Massot.

L'Ajuntament de Santa Maria davant aquesta mort, de qui fou batle de Santa Maria del Camí de 1969 a 1979, temps en el qual es caracteritzà per la seva dedicació a l'Ajuntament i pels seus esforços pel bé i la millora de la nostra vila, acordà per unanimitat expressar el seu sentiment i condol, i a la vegada manifestar el seu reconeixement per la seva labor com a batle.

Guillem Capó fou durant molts d'anys l'amo de Es Cabàs, com ja ho havia estat el seupare, l'amo en Toni des Cabàs. Fou un home molt entès i expert en la direcció d'una gran finca agrícola, que no tenia secrets per a ell.

Durant una sèrie d'anys fous regidor, el temps en què era batle Sebastià Pizà de Son Torrelleta. A partir de 1969 fou batle, ocupant aquesta funció en el temps immediatament anterior a la restauració de la democràcia.

Durant el seu mandat es va dur a terme l'engrandiment del cementeri, des de 1969, que es va beneir el novembre de 1971. S'emprengueren i efectuaren les obres de millora i restauració de la Casa de la Vila, amb un pressupost de 234.000 pessetes, i, entre altres coses, el 1973 es produí el trasllat del mercat dels diumenges de la Plaça de la Vila a la Plaça Nova. Fomentà molt la pràctica del deport, i cal també resaltar la creació durant el seu mandat del Camp Municipal d'Esports, que tants bons resultats ha donat al poble.

Coanegra vol expressar el seu condol per la pèrdua d'aquest bon santamarièr i bon batle que fou l'amo en Guillem des Cabàs.

L'amo en Guillem Capó, amb la seva esposa Maria i la seva cunyada Bel, en una foto de ja fa molts d'anys

S'ARC

F O T O G R A F I A

Miquel Rosselló Amengual
Pl. Hostals, 22 - Tel. 14 01 05

EXPOSICIÓ DE VASES FARCIDES DE PINTURA

RAFEL ADROVER
A LA GALERIA D'ART
JUAN XXIII - PTO. POLLENSA
DEL 14 AL 27 DE JULIOL
PAISATGES MALLORQUINS

CASA DE LA VILA

APROVACIÓ INICIAL DEL PLA PARCIAL DEL POLÍGON DE SON LLAUT

En el Plenari del dia 12 de juliol es va realitzar l'aprovació inicial del Pla Parcial del Polígon Son Llaüt. Segons l'informe de l'arquitecte el Pla Parcial és tècnicament correcte. La secretària també va informar favorablement des del punt de vista jurídic. El Pla Parcial respon a una modificació de les Normes Subsidiàries efectuada per l'Ajuntament, amb la finalitat de fer possible un Polígon Industrial a Son Llaüt.

APROVACIÓ DEFINITIVA DEL PROJECTE D'URBANITZACIÓ DE CAN BORREÓ

En el mateix plenari es va aprovar definitivament el Projecte d'Urbanització de Can Borreó, que ara sols resta a l'espera de la llicència municipal d'obres. L'aprovació es va dur a terme amb l'abstenció del PSM.

SÍQUIA DE COANEGRA

El PSM va presentar una Moció en la qual davant l'estat lamentable en què es troba la síquia de Coanegra, es demanava que l'Ajuntament prengués les mesures necessàries per arreglar la síquia i assegurar la seva conservació, així com poder fer arribar l'aigua fins el poble.

El PP es va mostrar reticent a aquesta proposta, i fins i tot contrari. Per al PP no és viable sanitàriament usar la canaleta, i un entubament implicaria un pressupost de 23 ò 24 milions, sense que l'Ajuntament tengués més que el dret a una petita part de l'aigua, ja que la Comunitat de Regants hi té dret la majoria del temps.

Amb una modificació proposada per n'Antoni Santandreu (PSOE), que deia que l'Ajuntament ha de fer tots els esforços necessaris per arreglar la síquia, la Moció es va aprovar amb sis vots a favor (PSM, PSOE, CDS i MIXT) i 5 abstencions (PP).

DIMISSIÓ DE GABRIEL MESQUIDA

Mentre s'està a l'espera del Ple Extraordinari de l'Ajunta-

ment de Santa Maria del 21 d'agost, en el qual es debatrà la Moció de Censura presentada pel PSM, PSOE i CDS no es pot dir que no passin coses. La dimissió del regidor del PP Gabriel Mesquida, deixant el seu grup sols amb quatre regidors, potser és el fet més il·lustratiu d'aquesta situació.

En el Plenari del dia 12, es va produir la notificació de la dimissió irrevocable de l'esmentat regidor, que fins ara era el 1er. Tinent Batle i regidor de festes i cultura. Aquesta dimissió ha estat un tant sorprenent, ja que Gabriel Mesquida havia dit que la seva dimissió, i que un regidor ha d'aguantar fins allà on pugi. Acte seguit va remarcar que Mesquida ha duit a terme una labor molt important i una feina incansable, referint-se a la recuperació de les festes tradicionals i a la mobilització d'entitats i barriades.

Mateu Morro, regidor del PSM, digué que respectava i valorava la persona de Gabriel Mesquida, i que no s'havien de fer interpretacions personals del que eren actuacions polítiques, democràtiques i exercint els drets de tot regidor, sigui del grup que sigui. Mateu Morro digué que ell no s'havia aficat ni es ficaria mai amb la família de ningú, i que l'únic que havia fet era contestar a un escrit publicat a la premsa per una persona que era família d'en Biel.

Gabriel Mesquida, emocionat, va dir que ell dimitia per demostrar que no està aferrat al poder i que no és un cacic. Que se n'anava amb la consciència tranquil·la i les butxaques buides. Mantingué que en Mateu Morro s'havia aficat amb la seva família, i que això no ho podria perdonar mai.

El Plenari acabà, per tant, amb un ambient visiblement tens entre els regidors del PP. Es confirmava la dimissió de Gabriel Mesquida, així com el notori nerviosisme d'aquest regidor, amb greus dificultats per a separar les actuacions dins el camp de la política municipal de les pròpies del camp familiar i personal.

Pel que respecta a les causes de la dimissió de Gabriel Mesquida poc es va aclarir. A poques setmanes del debat de la Moció de Censura és evident que l'argument de què dimiteix per demostrar que està poc aferrat al poder, té molt poca consistència. Dimitir per condicionar la no presentació de la moció encara en té menys, ja que els regidors que han presentat la moció han dit que no tenia un caràcter personal.

Reproduïm les intervencions que es produïren en el Ple, per tal de facilitar una informació més fidedigna de com es va produir la discussió:

MIQUEL SANTANDREU

- *Vespinos - Mobyettes
- *Moto-serra ECHO
- *Moto-cultor PIVA
- *Vespa

Bernat de Sta. Eugènia, 126 - Tel. 62 00 77

PEP ESTARELLES: (llegeix la carta de dimissió) «D. José Estarellas Cañellas, Alcalde Presidente del Excelentísimo Ayuntamiento de Santa María. El motivo de esta carta no es otro que presentar mi dimisión con carácter irrevocable ante este Ayuntamiento elegido en las elecciones democráticas de 1987. Atentamente le saluda. Gabriel Mesquida Pastor».

«Jo en aquest tema, i ara lo que vull dir que lament profundament sa decisió aqueixa que has presa, però la comprenc perfectament, perquè crec que arriba un moment, en sa meua opinió, que un ha d'aguantar fins allà on pot, però arriba un moment que, que t'alab sa decisió que has presa. Jo lo que vull que consti en acta, des nostro grup, és sa constància de sa gran labor que has feta, una labor molt important. Jo principalment lo que destacaria de lo que has fet, a més amb una feina incansable i amb una dedicació total, és sa recuperació de moltes festes tradicionals que pràcticament, vull dir, esteien bastant recobrades. Has conseguit, amb sos problemes que això du, perquè clar es mobilitzar sa població, entitats, barriades, com és lògic du es seus porblemes, però tu els has encarats i ho has fet funcionar, i podem dir que Santa Maria en sa part de festes, i en totes ses coses culturals, participa totalment. Basta pensar en lo que són Els Reis, en lo que és Sa Fira, en lo que són Es Carnivals, tot això és cultura, tot això és festa, a pesar de tot lo que deien des comptes que es troben, de tot lo que s'ha criticat. Has feta una gran labor, i jo t'ho vull agrair públicament, i vull que consti en acta».

MATEU MORRO: «M'agradaria fer constar en acta, i amb això interpret sa postura des nostro grup, es meu total respecte cap a sa persona d'en Biel Mesquida, amb sa qual en cap moment voldríem que hi hagués interpretacions personals o malentesos, i creim que una de ses tasques que s'han de fer a una societat com un poble com és Santa Maria, és respectar-nos i en conseqüència diferenciar lo que és polític, que és una cosa, i lo que és personal. Llavors, dit això, dir que noltros respectam sa persona d'en Biel, la valoram com a persona, com sa de tots es companys, cosa totalment diferent llavors de ses postures polítiques que poguem defensar democràtica-

ment aquí ueams».

GABRIEL MESQUIDA: «Bueno, jo vull dir, donar ses gràcies a totes aquestes persones que han dit aquestes paraules, però sí voldria explicar una miqueta, estic un poquet emocionat i m'heu de perdonar si se me tallen ses paraules, que m'ha duit a presentar aquesta dimissió. Sa veritat és que amb aquesta dimissió vull demostrar que no estic aferrat an es poder, que no som un cacic, paraules des regidor que avui que pareix que no és en Mateu, no pareix esser es mateix, en

Mateu Morro. I jo vull dir que he fet feina amb gust i amb il·lusió durant aquests set anys, i que me'n vaig amb sa consciència ben tranquil·la que ho he fet lo millor que he pogut. És vera que qualche vegada mos equivocam, però tots som humans, i me'n vaig ben tranquil també amb ses butxaques buides, sa veritat és aqueixa, he gastat moltes hores, molt de temps, família abandonada, i això pareix esser que no consta, però vaja així ha estat. Però lo que m'ha duit a prendre aqueixa determinació per jo, tant m'és si ho creis com si no, molt difícil de prendre, però ben meditada, ha estat lo que repetiré va publicar o va dir un regidor, Mateu Morro. Lo que més greu m'ha sabut ha estat que se ficàs amb sa meua família, jo a això no ho puc tolerar, i per això ha estat que he hagut de prendre aquesta determinació. Sa veritat m'agradaria que tot això que he dit, secretària, constàs en acta. Me sap molt de greu que s'hagi ficat amb sa meua família que per jo és lo més estimat. Jo he estat ben alerta, jo no tenc cap títol, però he demostrar tenir una cultura, tant o més elevada que ell, perquè a lo millor tenia motiu de ficar-me amb sa seva família i no m'hi he aficat. Res més. Gràcies a tots».

MATEU MORRO: «Bé, jo simplement, vull reiterar lo que he dit abans. Jo estic enormement tranquil, i no perquè sigui fals, sinó perquè me sent amb sa consciència molt tranquil·la de no haver volgut mal a ningú, sinó d'haver volgut, en tot cas, complir un deure, es deure que tenen tots es regidors, siguin des partit que siguin. Jo abans de lo que acaba de dir en Biel vull dir que m'agradaria en es futur, quan això hagi passat, quan haguem calmat ets ànims, que supòs que qualche dia arribarà, m'agradaria que oblidàssim aquestes situacions, i voldria especificar que jo Biel no m'he ficat amb sa teua família mai, en absolut, i en tot cas lo que he fet ha estat respondre a una carta i a unes acusacions, sense dubte també greus, d'estar aferrat an es poder o de tenir afany de poder, que havia, efectivament, firmat una persona de sa teua família. Però això no és ficar-se amb sa teua família, perquè jo mai me ficaré amb sa família de ningú i molt manco amb sa família teua, que te consider un veïnat més i un company de consistori».

BIEL MESQUIDA: «Bé, jo per acabar, dir-vos maldament, no sé com dir-ho, darrera aquestes paraules, demanar-vos disculpes si qualche vegada per qualche motiu hagui tengut un fallo amb tots. Amb una paraula. Res més. No estic d'acord amb lo que ha dit en Mateu, perquè se va ficar amb sa meua família i és per això que m'ha duit a prendre aquestes mesures, de prendre aquesta mesura de dimitir. Res més, no vull discutir més. I tot se pot perdonar, però això per jo no té perdó».

CRONOLOGIA

14 de març Vicenç Santandreu posa a disposició del batle els seus càrrecs, anuncia la seva baixa del PP i el seu pas al Grup Mixt.

19 de març el batle cessa Vicenç Santandreu dels seus càrrecs.

22 de març Es rebutja la proposta del PP de canviar de Depositari a Vicenç Santandreu.

Al mateix Plenari els vots conjunts dels sis regidors que no són del PP obliguen a exigir als promotors de la urbanització de Can Borreó els terrenys que marca la legislació.

2 de maig El PSM, CDS, PSOE i Mixt demanen que els pressuposts per a 1990 s'elaborin de manera democràtica per les Comissions Informatives.

10 de maig S'aprova la proposta del PSOE, PSM i CDS de fer que les Comissions Informatives siguin proporcionals als regidors que té cada grup.

En el mateix Plenari no s'accepta la proposta d'augmentar el preu dels comptadors d'aigua.

24 de maig Reunió de tots els grups municipals. PSM, PSOE, CDS i Mixt fan una proposta de reorganització de les Comissions Informatives.

8 de juny Nova reunió dels grups municipals. El PP no accepta la proposta dels altres grups.

19 de juny El batle convoca una reunió per discutir el pressupost de 1990 a la qual no hi van els altres grups.

22 de juny Es presenta la Moció de Censura signada pel PSM, PSOE i CDS.

25 de juny Escrit de Ricard Mesquida, corresponsal de la Última Hora, contra la Moció.

25 de juny Primeres amenaces anònimes contra regidors firmants de la Moció de Censura.

26 de juny El batle convoca el Ple Extraordinari per a debatre la Moció de Censura el dimarts 21 d'agost.

30 de juny Rèplica de Mateu Morro a Ricard Mesquida.

4 de juliol Es coneix la dimissió de Gabriel Mesquida.

5 de juliol Carta, amb caràcter d'atac personal i difamatori, de Gabriel Mesquida contra Mateu Morro i altres persones.

9 de juliol Es comenta que el PP ha comanat 200 pica-rols, per al dia de la Moció de Censura.

10 de juliol Segueixen les amenaces i anònims.

12 de juliol Es notifica al Plenari la dimissió de Gabriel Mesquida del seu càrrec de regidor.

A l'Ajuntament no es produeix cap discussió ni informació sobre les Festes Patronals.

14 de juliol El Programa de les Festes Patronals es converteix en un pamflet a favor del PP.

Ricard Mesquida escriu a Última Hora que les festes s'han fet a pesar dels obstacles posats per l'oposició.

18-22 de juliol Festes Patronals. El batle i Gabriel Mesquida puguen en diverses ocasions damunt el cadafal.

4 d'agost Convocatòria d'una assemblea de la 3ª Edat.

21 d'agost Data fixada pel batle per discutir la Moció de Censura.

INEXPLICABLE DIMISSIÓ

Pocs dies després de ser presentada la moció de censura saltà la notícia de què en Biel Mesquida, regidor de cultura, havia presentat un escrit a l'Ajuntament anunciant la seva dimissió irrevocable.

A la natural sorpresa que aquest fet provocà s'hi afegí la gran confusió originada pel fet de què quasi simultàniament en una carta publicada als diaris el propi Biel feia creure que la seva dimissió no era irrevocable sinó que només seria efectiva si l'oposició retirava la moció de censura. Aquesta contradicció donà pas a moltes especulacions: uns deien que dimitia, uns altres que no dimitia, i poca gent s'aclarava. Possiblement, ni el propi Biel s'aclarava. Però com que oficialment la dimissió era irrevocable, en el darrer plenari celebrat es va fer efectiva.

Davant un cas així una pregunta inevitable és: ¿Per què dimiteix en Mesquida? Segons la primera versió d'ell mateix, dimiteix per demostrar que no li sap gens de greu renunciar al poder. Aleshores la pregunta seria aquesta: ¿quina necessitat té en Mesquida de dimitir per renunciar al poder si tanmateix hi hauria hagut de renunciar per força d'aquí a un parell de setmanes si s'aprova la moció de censura? Per un mes i mig de comandar que en teoria li quedava, no valia la pena dimitir.

En Mesquida interpreta que se l'acusa a ell de ser la causa principal de la moció de censura. Per això afirma que si ell dimiteix la moció hauria de retirar-se: i aquesta seria la segona versió de l'interessat per justificar la seva dimissió. Però tampoc serveix. No serveix perquè basta pegar una ullada al text de la moció de censura per comprendre que la gestió d'en Biel no és, ni de molt, l'única causa invocada per presentar la moció. I sobretot, és mal de creure que en Biel sigui tan ingenu de pensar que la seva simple dimissió provocaria la retirada de la moció.

La tercera versió d'en Mesquida consisteix en afirmar que la seva dimissió és conseqüència d'unes suposades ofenses contra persones de la seva família fetes a través d'una carta firmada per Mateu Morro publicada al diari «Última Hora». Si vos preniu la molèstia de llegir o re-llegir aquesta carta, podreu comprovar que aquestes ofenses contra membres de la seva família només existeixen a dins l'encalantida imaginació de l'ex-regidor de cultura.

Finalment, la versió d'alguns medis de l'actual oposició municipal indica que lo que passa és que en Biel dimiteix per no haver d'enfrontar-se a la moció de censura i perquè no li interessa estar a l'Ajuntament si no és per comandar, en el cas que sembla probable de què la moció surti endavant. Però tampoc ens convenç aquesta interpretació, perquè és mal de creure que en Mesquida vulgui jugar una mala passada al seu protector Pep Estarellas abandonant-lo ara que les coses vénen mal dades.

En resum: ¿per què dimiteix en Biel Mesquida? Nosaltres no ho sabem. Molta gent no ho sap. És possible que no ho sàpiga ni ell.

VALORACIÓ DE JOSEP ESTARELLES LAMENT LA DIMISSIÓ D'EN BIEL

El batle Josep Estarellas ens ha dit que lamenta la dimissió d'en Biel Mesquida, ha remarcat la labor feta pel regidor, «és un home molt fener que ha estat capaç d'aixecar la Fira i moltes festes, aconseguint una col·laboració popular molt gran», una persona així sovint li poden sorgir problemes fruit de la seva gran tasca, «en Biel és un tot terreny en qüestió d'organització», comprenc la seva postura, emperò la lament.

Quant a la moció de censura, troba que no té cap raó d'esser, no hi ha motius suficients que la respaldin, l'oposició no fa més que repetir el mateix sempre, d'ençà de les eleccions, i un pic més ens diu que és clar oportunisme i que ell té la consciència ben tranquil·la.

També ens ha remarcat que fins el dia, lluitaran pel bé del poble i governant fins al darrer moment perquè si se produeix un canvi de govern no es trobin les coses en l'aire.

MATEU MORRO (PSM) «S'HAURIEN D'EVITAR ELS ATACS PERSONALS»

Parlam amb en Mateu Morro, com a portaveu del PSM, i li demanam que ens valori la reacció del PP davant la Moció de Censura.

No s'han de veure atacs personals allà on sols hi ha l'exercici d'un dret democràtic, perfectament regulat a la legislació. De tota manera, fins a un cert punt, la reacció del PP pot esser comprensible si es tenen en compte els nervis i una certa manca d'experiència, que tenim tots, en el funcionament democràtic d'un ajuntament. Per la meua part, crec que s'haurien d'evitar atacs personals, insults i difamacions de mal gust, com els que s'han utilitzat.

COM INTERPRETA LA DIMISSIÓ D'EN BIEL MESQUIDA?

És de molt difícil interpretació. Jo no he atacat mai la seva família, almanco no en tenc constància, ja que em mereix tots els respectes, i no fa falta dir que la Moció no és contra cap persona en concret. Va dir que era una dimissió condicional i llavors ha estat irrevocable. La veritat és que ho hi veig una explicació clara, a no esser que en Biel vulgui evitar-se d'estar un període de temps a l'oposició.

VIVERS
SANTA
MARIA

Carretera de Bunyola, Km. 1 Telèfon 14 00 41

TONI SANTANDREU (PSOE)
«LA REACCIÓ DEL BATLE,
LÒGICA»

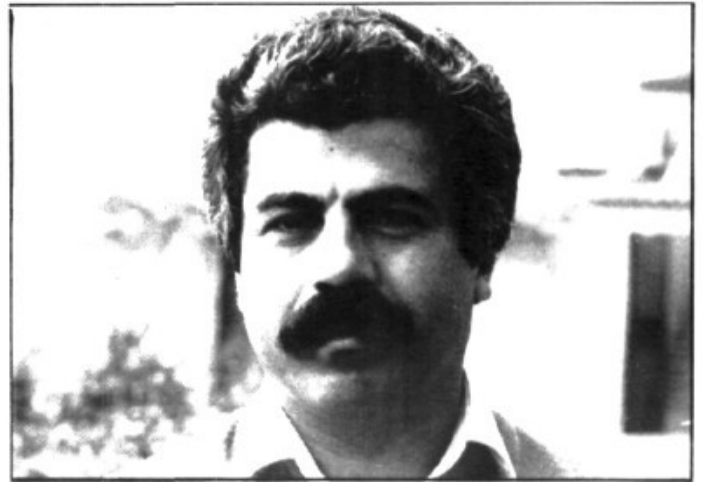
El regidor del PSOE Antoni Santandreu opinà de la següent manera, quan el vàrem requerir per tal que fes una valoració de la reacció dels populars amb motiu de la moció de censura:

- De l'intercanvi d'acusacions entre en Biel Mesquida i en Mateu Morro no en tenc res a dir, perquè em sembla que ha estat una qüestió personal entre ells, i jo no tenc perquè entrar-hi. En tot cas no m'ha semblat apropiat que la discussió s'hagui plantejat d'aquesta manera. Pel que fa al batle, em sembla que ha dit allò que normalment es diu quan es troba en una situació com aquesta, ha intentat defensar la seva gestió, que per cert a mi em sembla indefensible, i ha intentat dividir als qui han presentat la moció.

Així interpreta en Toni la dimissió del regidor Mesquida:

- Cap de les excuses que ha donat en Mesquida per justificar la seva dimissió són certes. En Biel és un polític intel·ligent i si ha dimitit és perquè li ha interessat desmarcar-se del P.P. en aquests moments.

JOAQUIM MORALES (CDS)
«EL QUE VA FER EN
MESQUIDA L'ANY 83
SÍ QUE VA SER ASQUERÓS»

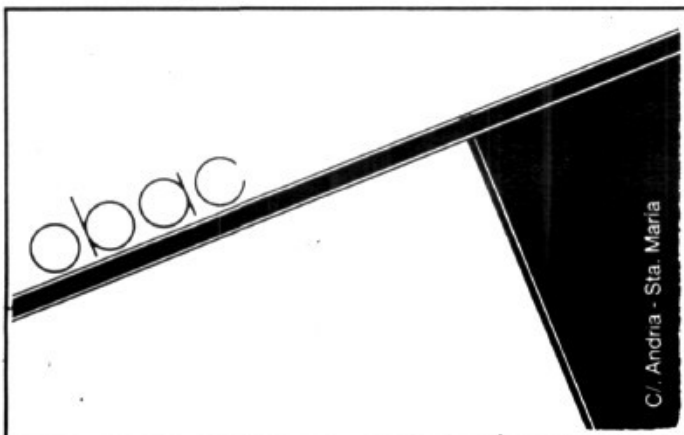
En relació a les declaracions dels membres de l'actual majoria municipal amb motiu de la presentació d'una moció de censura, en Joaquim Morales, regidor del Centre Democràtic i Social i ex-batle de Santa Maria del Camí a l'època de la UCD, ens va dir:

- No comprenc que en Biel Mesquida digui que la presentació de la moció és un robo, perquè la seva sortida de Unió Mallorquina per integrar-se dins el grup municipal d'Aliança Popular a l'Ajuntament de Santa Maria l'any 83 sí que va ser una maniobra ben lletja.

Pel que fa a les possibles causes de la dimissió del regidor de cultura, en Joaquim ens digué:

- No sabria dir per quina raó ha dimitit en Mesquida, però segur que no és per això que diu ell de què han ofès la seva família, perquè que jo sàpiga ningú l'ha ofesa.

Per acabar en Joaquim ens comentà que està convençut de què el grup municipal del F.P. a Sta. Maria prepara una maniobra fonamentat el descontent dels placers del mercat amb la previsió de què aquests puguin realitzar accions de protesta que coincideixin amb l'entrada del nou equip de govern.

**SA
GERRERIA**
CERÀMICA SERRA

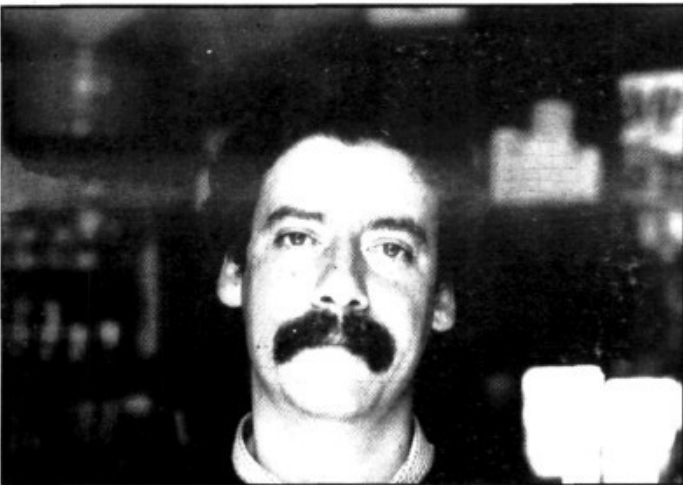
*Carretera d'Inca
Tel. 62 01 71*

VICENÇ SANTANDREU

«ESTIC A UN LLOC NEUTRAL, EMPERÒ DISPOST A COL·LABORAR EN LA GOVERNABILITAT DE L'AJUNTAMENT»

En Vicenç Santandreu no entén la dimissió del regidor Mesquida, llevat del cas que ho faci per qüestions personals, de què se vulgui salvar, quan el vaixell s'enfonsa, en un moment en què seria més comprensible el recolzament al seu grup que ben segur que és ara quan més l'ha de menester.

Quant a la moció de censura, recorda que ell sobretot el darrer any, va sofrir un enfrontament amb l'actual equip de govern, per la qual cosa se'n va desmarcar i va abandonar el seu càrrec, i ara que s'ha demostrat que aquest equip, no és capaç de governar en minoria, està disposat a col·laborar amb la gobernalitat de la institució. Remarca que ell està a un lloc natural, emperò molt enfrontat amb l'actual govern, cosa que afavoreix la possible entesa amb la resta de forces polítiques del poble que al marge de les distintes ideologies es poden unir pel bé del poble.

CAFETERIA

SA PLAÇA

Plaça Nova

MARGALIDA COLOM:

«ESTIC DISPOSADA A COL·LABORAR»

Després de la dimissió de Gabriel Mesquida, és el torn de na Margalida Colom per a incorporar-se a l'Ajuntament, ja que és la número 7 de la llista que el Partit Popular va presentar a les darreres eleccions municipals. «Coanegra» parlà amb ella per a recollir les seves impressions.

-Penses incorporar-te a l'Ajuntament, en les actuals circumstàncies?

-Sí, ja que me correspon. Si fa tres anys vaig acceptar estar en una llista electoral, disposada a entrar a l'Ajuntament si sortia elegida, ara tenc l'obligació de fer-ho, encara que la situació sigui diferent. A més, crec que l'experiència pot ser positiva.

-Ja saps quan prendràs possessió del càrrec?

-No, encara ningú m'ha comunicat res, ni el PP ni ningú altre m'ha fet sebre res.

-Com veus la teva futura presència a l'Ajuntament, amb l'actual correlació de forces i un possible nou Equip de Govern?

-Tal vegada els del PP estarem arraconats, com ho han estat els altres fins ara, no ho sé, però a jo m'agradaria estar dins el Consistori per a fer qualque cosa, sobretot dins l'àmbit de la cultura i l'esplai, que és el camp que més conec. Si tenc possibilitat de col·laborar, d'aportar qualque idea, estic ben disposada. La situació actual és delicada, i l'única manera de sortir-ne endavant és molta bona voluntat per part de tots, com a poble, no ja com a partits.

ESCAPULONS

GUILLEM COLOMAR

CADA DIUMENGE A SA PLAÇA

DIMISSIÓ BIEL MESQUIDA HE DIMITIT PERQUÈ S'HAN FICAT AMB LA MEVA FAMÍLIA

-La dimissió del regidor Biel Mesquida ha estat polèmica, hem anat a parlar amb ell perquè ens expliqui les causes.

-Quin és el motiu pel qual presentares la dimissió?

-El motiu és molt senzill, he dimitit perquè s'han ficat amb la meva família.

-Crida l'atenció, que ara donis aquest motiu i en canvi al principi, eren uns altres els motius que argumentares?

-La dimissió va esser una oferta a en Mateu Morro perquè retirés la Moció de Censura, ell va dir que jo estava aferrat al poder i la dimissió demostra el contrari, a més a més a aquella carta es donà a entendre que la Moció va dirigida a mi, per tant si jo no hi som, no té sentit.

-És evident que un home que dimiteix estant al poder, deixa el poder, emperò no me negaràs que ho fas a un moment de mala mar?

-Fa molts de mesos que hi ha tormenta, d'ençà que en Vicenç Santandreu va deixar el partit, me'n vaig a un moment apropiat, ben tranquil i amb les butxaques ben buides.

-Has pensat quina serà la teva actuació en un futur?

-No, no ho he pensat, he de matitzar que jo som un independent dins el P.P. no form part del partit popular, sols vaig formar part d'un partit polític en un cas, va esser Unió Mallorquina i per poc temps, de llavors ençà som independent.

-Vols afegir res més?

-Voldria resaltar que en Mateu Morro s'ha ficat amb la meva família i això no té perdó.

-Biel, això de no tenir perdó, sobretot per un cristià és molt fort.

-Per jo no té perdó.

L'endemà de l'entrevista vaig rebre una telefonada, va esser en Biel i em digué que com a cristià que es perdona, sempre que li demanin perdó

PERE CALAFAT

APUNTS AMB PUNTA

¿DÉU ÉS DE DRETES?

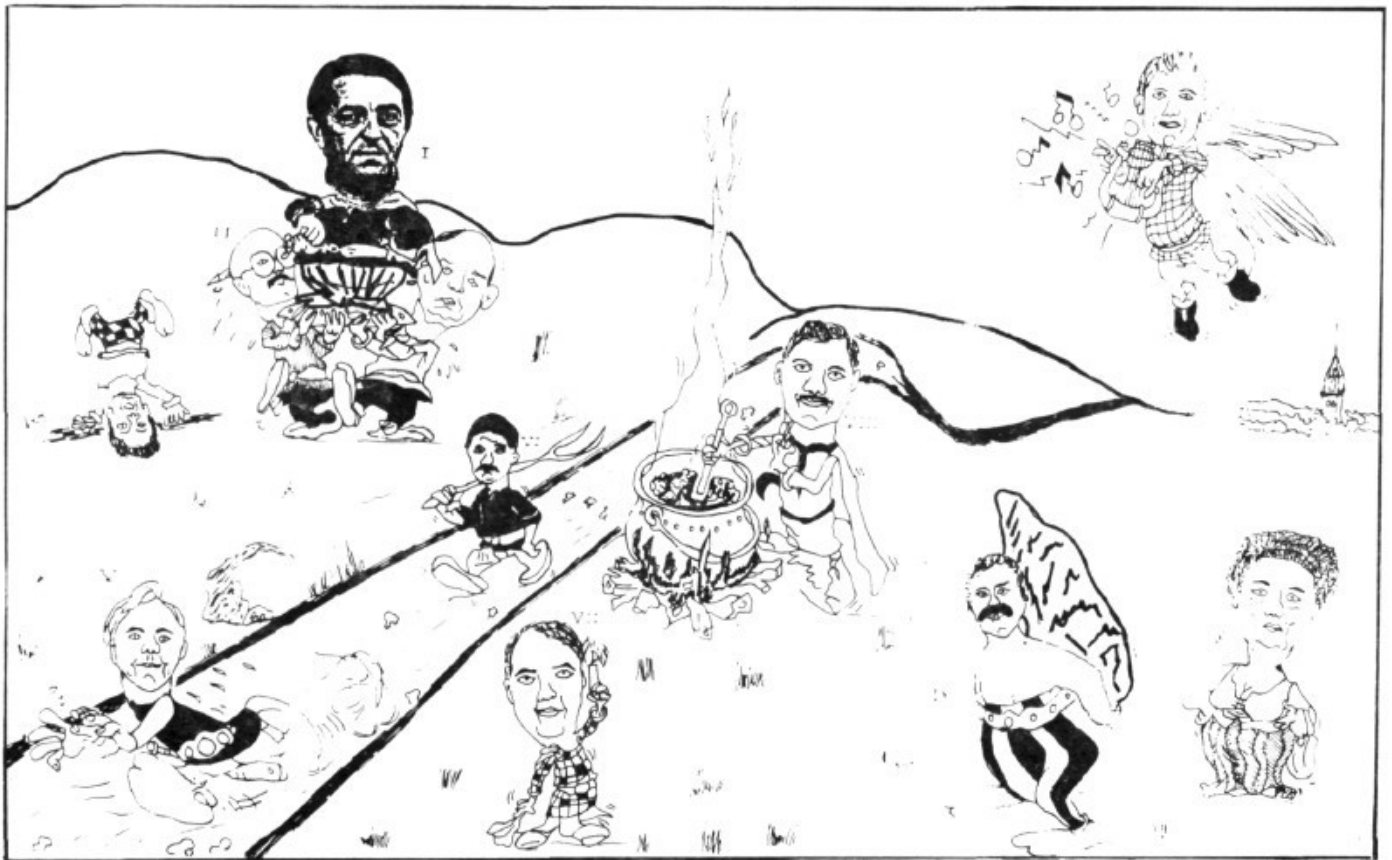
Quan el general Franco governava les seves Espanyes es va decidir oficialment que Déu era de dretes. Sembla mentida que encara ara a la nostra vila hi hagi certs personatges que ens vulguin convèncer de què Déu és de dretes de tota la vida.

Tanmateix els nostàlgics, orfes del més elemental sentit del ridícul, que sostenen aquesta absurda idea, tenen la batalla perduda, perquè fan servir com a principal arma de calúnnia, i la calúnnia sovint es torna contra aquell qui l'ha llançada.

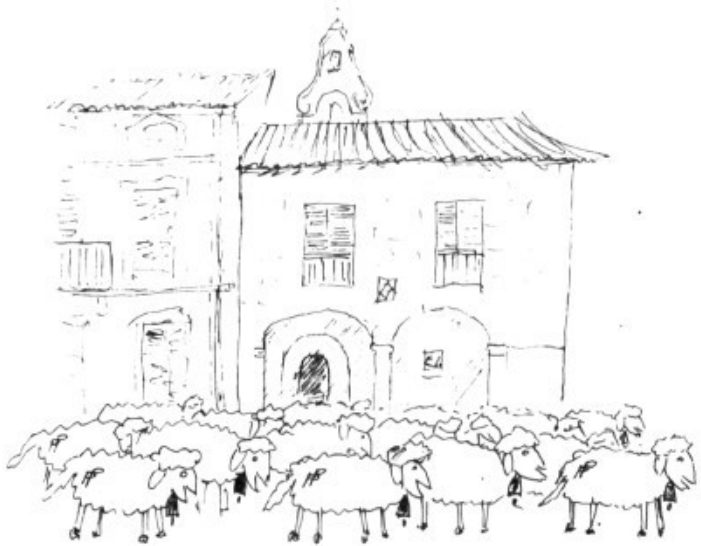
J.S.M.

MÉS QUE UNA PAPERETA ...
UNA PAPERASSA!

I.- LAPALMESANIX: Cap del poblat. Sempre ha tengut que li aguanti l'escut. II.- CARAGOLIX: El veterà, sap triar partit (el que comanda). III.- MERCADELIX: Germà de Microfònix. IV.- AUTOPISTIX: Per un pi que (diuen que) va tallar, li diuen tallapins. V.- MICROFONIX: Per no comandar, val més fugir. VI.- MOYKALIX: «Cualquier tiempo pasado fue mejor», sobretot 1979-83. VII.- PESOIX: Retornà al poblat després de servir Cèsar a Roma. VIII.- MOCIODECENSURIX: A punt de trobar la «Moció Màgica» que el farà invencible. IX.- TRANSFUGUIX: Ha armat un bon sarau al poblat. X.- ESCODETIX: Fa comèdia allà on pot. XI.- BOCACLOSIX: No ho sap, no contesta.

Una coneguda casa de picarols ha rebut una comanda de Santa Maria de 200 picarols per muntar una guarda nova. L'empresa «Pastors i Pastures» (P.P.) fa comptes de treure a pasturar la guarda, amb picarols i tot, dia 21 d'agost, coincidint amb... la festivitat de Sant Pius X

La presumpta futura majoria municipal intentant ...mantenir l'equilibri, dia 22 d'agost

MARGALIDA DE S'EXTREMERA: LA VENA CREATIVA

Si visitau la casa que habiten na Margalida i la seva família sense anar previnguts i en posar els peus dins l'entrada girau la vista a la dreta per contemplar dues aquarel·les que hi ha penjades, val més que vos aferreu fort si no voleu caure d'esquena, sobretot si sou una mica sensibles a l'Art. Les aquarel·les en qüestió duen la firma de Dionís Bennàssar, un dels més grans pintors que

«Record que de petita el pintor Anglada Camarassa em donava caramels»

aquest segle ha donat a la nostra terra. No és casualitat trobar aquests quadres a ca na Margalida, perquè ella és neboda del genial artista pollencí, mort el 1967.

Amb aquest antecedent no pot estranyar l'interès de la nostra entrevistada per l'art pictòric, que es manifesta en una bona mostra d'obres exposades a les parets de ca-seva. Un no pot estar-se de pensar que deu ser ben gratificant poder contemplar-les cada dia. Ella no s'ha posat mai a pintar, però la vena creadora que per origen familiar la toca s'ha manifestat en el camp de la costura, a la qual ha dedicat bona part de la

seva vida, i encara espera tenir continuïtat en la seva filla, que ha acabat els estudis de disseny.

Na Margalida Bennàssar va néixer a Pollença i la circumstància de què la seva mare morís del part va propiciar que de nina fes molta vida amb la família paterna. Per això sovintejava la casa del seu oncle pintor, on coincidia amb els il·lustres amics de Dionís Bennàssar com és el cas d'Anglada Camarassa i Tito Cittadini. Recorda especialment la bonhomia d'Anglada, que sempre li oferia caramels. A l'edat de tretze anys es traslladà amb el seu pare a la finca de s'Extremera de Bunyola, poble on residí

fins a la primera joventut en què s'establiren a Santa Maria. D'aquí el sobrenom amb el qual hom la coneix a la nostra vila, tot i que, com ella mateixa ens explica, ja hi ha molta gent que la coneix com a Margalida «de ses camises», després de tants d'anys de treballar en la confecció.

«Vaig dissenyar la «camisa pagesa» a partir d'un model que un senyor havia duit de França»

VINS RUBI
ELABORACIÓ PRÒPIA

Celler:
Bartomeu Simonet, 4 - Tel. 62 00 68

CONSPORT
AUXILIAR CONSTRUCCIÓ

PISCINES - TENNIS - XALETES - SAUNES - COMPLEMENTS

Mateu Juan Matas
DIRECTOR

Barceló i Combis, 10 Telèfon 46 52 11
PALMA DE MALLORCA

«En realitat», ens va relatar, «jo vaig començar fent calçons i guardapits, a la meua joventut. Després vaig treballar al sector de la pell a Ca n'A-lorda durant un grapat d'anys, època de la qual encara n'estoig una gran amistat, fins que amb motiu de tenir la nina vaig deixar de fer feina durant dos anys, després dels quals no vaig poder reintegrar-me perquè el tema de la pell havia pegat una baixada, i per això vaig posar-me a treballar per als establiments comercials «Jaype» i més tard, «Sa tenda», de Ciutat, on encara continuo dedicada principalment a la confecció de camises, especialment les anomenades camises de pagès que jo mateixa vaig dissenyar fa uns anys a partir d'un model que un senyor havia duit de França».

Aquesta camisa pagesa, de coll redó, embotonada només fins al pit i de caiguda folgada, confeccionada en cotó al cent per cent, ha tengut i encara té una gran acceptació gràcies, diu na Margalida, a que «surt molt bé de preu i és molt bona de dur». És una prenda que li recorda la roba usada a l'època de la seva infantesa, només que aleshores s'usava la roba de llista, mentre que aquestes camises estan fetes també de roba de llista però passada per un procés industrial que la fa molt més flexible i suau al tacte. Només té l'inconvenient de que necessita planxar. Una altra característica és que gairebé sempre fa retxes, probablement perquè així recorda més el tipus de roba antiga que evoca.

No hi ha dubte que el disseny d'aquesta prenda constituï una autèntica

trobada, per la repercussió que ha tengut posteriorment, però de poc li ha servit a na Margalida, que no n'ha tret un benefici econòmic palpable, i ella confessa que tampoc moralment se sent compensada. Només es fa uns pocs anys que es concedeix veritable importància al disseny. Si a na Margalida l'època actual no l'hagués trobada a cinc anys de retirar-se, segurament hauria pogut treure un més important rendiment del seu treball a tots els nivells. Perquè «el cosir el duc a dedins», com ella mateixa reconeix.

Té una màquina de tallar, però sovint fa servir directament les estidores. Devers tres-centes o no sé quantes camises ens va dir que havia arribat a tallar amb una setmana. No se necessita un art especial, segons ella, només és una qüestió d'habilitat i de procurar que la feina quedi ben acabada.

Però treballar i cuidar de la família no ho és tot a la vida... encara que desgraciadament en el cas de na Margalida

«Els meus veïnats constitueixen per a mi una autèntica família»

podem dir que és gairebé tot. Té son pare rendit des de fa set o vuit anys i ha de tenir cura d'ell dia i nit, cosa que la té molt reclosa dins ca-seva. Només es permet el luxe de fer una escapadeta als funerals, i poca cosa més... si de cas mira de trobar un moment per visitar les exposicions de la Fira, cosa que li agrada molt... I això que a ella li agrada divertir-se i si pogués disfrutaria de poder-se'n anar de parranda, d'assistir als actes de les festes patronals, sobretot a la comèdia li agradaria poder anar-hi i encara no sap si s'ho podrà combinar... Donades les circumstàncies, s'ha de conformar amb veure la televisió. Ens sap greu haver-nos presentat justament a l'hora de l'emissió de «Cristal»... això

«El meu oncle Dionís Bennassar era una gran persona»

GALERIA CA'N BRAHÓ

MARCS
QUADRES
MOTLURES

Quarter V^a
Tel. 62 01 26

NIELS NORGAARD

MAGATZEM DE MATERIAL
DE CONSTRUCCIÓ

JOAQUIN ESTESO

CARRER DE L'ESGLÉSIA

«El cosir el duc dedins»

és sagrat! Però per sort disposa de vídeo i mentre feim la xerradeta l'aparell va enregistrant la famosa sèrie venessolana.

Si tengués doblers? Se'ls gastaria en pintura. No en pintura per les parets, sinó de l'altra, de la bona. Gairebé un per un ens va explicant els quadres que pengen al menjador i fins i tot tenim l'oportunitat de fullejar un llibre dedicat a l'obra d'importants pintors relacionats amb la nostra illa. Se la veu entusiasmada parlant de pintura fins al punt que de tant en tant li surt el parlar pollencí, lalant els articles. Ella diu que a Santa Maria parla el santamarier perquè amb els anys que fa que hi viu, gairebé tota la vida, li surt així. Però quan va per Pollença li surt el pollencí de tal manera que sembla que no s'hagi mogut de Pollença.

De Santa Maria n'està molt contenta, i diu que es considera santamariera de tot, i que ella que ha nascut a un poble gran troba que a la nostra vila s'hi està molt bé, que és un poble hermós i ben comunicat. Però la principal qualitat que ella més aprecia és «la gran unió que hi ha entre tots els veïnats». «Tenc poca família aquí a Santa Maria», ens va explicant, «però hi tenc unes amistats i uns veïnats que per a mi constitueixen una autèntica família. Són gent que sempre s'ofereixen a ajudar-me abans que jo mateixa els ho demani i que sé que en qualsevol moment puc comptar amb ells. Això té un gran valor per a mi».

De llegir la revista «Coanegra» no se'n descuida mai, i manco ara que hi ha bufetades a l'Ajuntament. Ella té les

«Si tengués doblers me'ls gastaria en quadres»

seves pròpies idees en relació a allò que passa per la Casa de la Vila. En parlam una estoneta abans d'acomidar-nos, no sense admirar una altra vegada un autorretrat de Dionís Bennàssar, datat del mateix any de la seva mort i dedicat al seu germà, pare de na Margalida. És un quadre magnífic l'anècdota del qual ens

explica la nostra amfitriona: «El meu oncle era, humanament, una gran persona. Apart d'això patia del cor i llegia molt sobre la seva malaltia. Probablement sabia que no s'estorbaria a morir o potser ho pressentia, i va decidir dedicar un quadre a cada un dels seus germans. Aquest és el que dedica a mon pare».

Hem compartit una estona agradable amb na Margalida i el seu marit, perquè sempre resulta gratificant estar amb gent que sembla parlar el mateix llenguatge que hom voldria sempre transmetre: el llenguatge del bon veïnatge, el llenguatge de l'amor i el respecte a l'art i a les persones que el representen.

Text: Joan Serra
Fotos: Rafel Pizà

BOUTIQUE

NOVA GENT

SANTA MARIA

CADA DUES SETMANES, RENOVACIÓ D'EXISTÈNCIES
DISSABTES HORABAIXA OBERT

Bernat de Santa Eugènia, 87 - Tel. 62 01 33

ALERTA A LES PILES!!

Mai a la història la humanitat ha posat tant en perill la naturalesa com avui en dia i sobretot en els països industrialitzats. L'avanç tecnològic i l'augment de confort en els països moderns té com a contrapartida la contaminació del medi ambient i la impossibilitat de l'ecosistema d'assimilar la gran quantitat de residus que augmenten progressivament d'any en any sense que per ara puguem preveure que en un futur això s'aturi.

La gran profusió d'aparells elèctrics i electrònics portàtils duu a un augment constant de la demanda de piles i ha fet que aparegui una amenaça més pel medi ambient.

Les piles que duen plom, mercuri o cadmi són les més contaminants i les més perilloses si se tiren amb la resta de fems i deixalles. Una sola pila de mercuri pot contaminar unes vuitanta tones d'aigua aproximadament i és el motiu principal per què haguem d'anar alerta a l'hora de tirar-les en el fems.

Hi ha diferents tipus de piles, unes més contaminants que les altres però totes són perilloses si se tiren de manera descontrolada.

Darrerament s'ha vist propaganda dels mateixos fabricants de piles que alertats per la conscienciació creixent entre la població sobre el tema, han tret al mercat piles que anomenen ecològiques, cal anar-hi en compte, no ho són per complet.

La normativa europea sobre piles que entrarà en vigor exigeix que les piles que porten mercuri no sobrepassin el 0'1% d'aquest metall i les cases que han avançat en aquesta normativa en fan el reclam de què ja són ecològiques i l'únic que han avançat (que està bé però no basta) és que contaminen més poc.

Els models de piles més corrents que s'utilitzen són:

a) Les fabricades a base de «zinc-carbono» (zn-c) amb una capacitat d'emmagatzament d'energia bastant reduïda, recomanables per aparells de baix consum, radios, mandos a distància, etc... Els seus formats corrents s'anomenen, R6, R14, R20.

b) Les piles alcalines amb una capacitat bastant superior que les altres però que desgraciadament s'adquireix mitjançant la utilització de metalls tòxics principalment el mercuri. Són les utilitzades per gravadores portàtils, joguines amb motor, etc... Aquestes piles s'anomenen, LR6, LR14, LR20.

c) Les piles de botó que són les que més han augmentat la demanda per la gran potència que tenen en relació al volum i pes. Aquestes són les utilitzades en rellotgeria, pròtesis audi-

tives etc...

El problema és que proporcionalment tenen molt més mercuri que les piles alcalines.

d) Les piles verdes anomenades R6G, R14G, R20G amb un contingut molt petit de mercuri i a vegades nul, tenen bona acollida en el mercat però amb una anàlisi comparativa tenen una capacitat similar a les (zn-c) i no poden competir amb les alcalines, pel que fa d'altres metalls tòxics, plom, cadmi, i zinc no s'ha avançat gens, amb la qual cosa seguirem contaminant encara que més poc, si les tiram en el fems.

e) La darrera novetat és la pila alcalina de baix contingut en mercuri que pareix ésser que manté una capacitat similar a l'alcalina convencional i que una vegada introduïda en el mercat segurament la reemplaçarà.

Què se pot fer per no contaminar? De moment la investigació no ha trobat la solució i el consum de piles equival a contaminar, però podem contaminar més poc.

Se tracta d'adquirir i utilitzar únicament les piles necessàries.

Conectar sempre que sigui possible els aparells a la xarxa elèctrica.

Utilitzar sempre les piles adequades per la funció a realitzar.

No comprar piles en els establiments que no se facin càrrec de les gastades i en el seu cas exigir que se'n facin.

Exigir en la mesura de lo possible a les autoritats que assumen les seves responsabilitats exercint controls i prenent les mesures necessàries per alentir la recollida de piles usades i perquè aquesta sigui eficaç.

FERRETERIA i ELECTRODOMESTICS

Ca'n Xic els hi ofereix

Reg, llempisteria, mobles auxiliars, drogueria i
de bany

Av. Jaume III - Tel. 140.045 - Santa Maria

PERRUQUERIA

EQUIPAMENT D'UN SALÓ

El perruquer necessita també dels seus utensilis per desenvolupar la seva tècnica i el seu art.

Els útils emprats a la perruqueria són de cinc tipus: útils principals, útils auxiliars, útils de laboratori, aparatologia i material mobiliari.

a) Útils principals:

- Pintes
- Raspalls
- Hurquilles
- Tisores
- Navalles
- Suavitadors

b) Útils auxiliars:

- Xarxeta
- Protector d'orelles
- «Gorros»
- Guants
- Pinzells
- Pulveritzadors
- Bigudies

c) Útils de laboratori

- Copes graduades
- Probetes graduades
- Tubs d'assaig
- Alcohòmetre
- Paper de tornasol

d) Aparatologia

- Estanelletes elèctriques
- Maquineta manual i elèctrica
- Secador de mà
- Vaporitzador
- Esterilitzador
- Microvisor
- Làsser

e) Material mobiliari

- Encalantidors
- Rentacaps
- Tocadors
- Miralls
- Tauleta auxiliar

Miquel Sastre
Perruquer

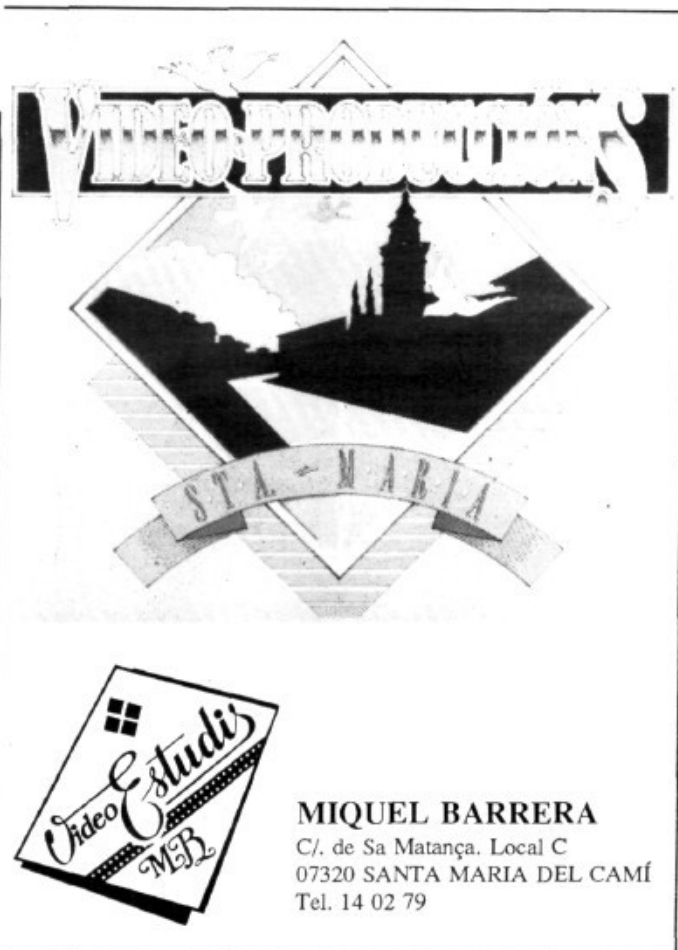
FORN - PASTISSERIA

BOVER

CA'N BLANCO

Carrer Miquel Dolç, 12
Tel. 62 00 52

MIQUEL BARRERA
C/. de Sa Matança. Local C
07320 SANTA MARIA DEL CAMÍ
Tel. 14 02 79

FORN

JAMAM

PA NEGRE, BLANC, PANETS
BARRES
PASTISSOS, TORTADES, ETC.

Carretera d'Inca

EL P. BERNADÍ SANTANDREU

Hem sabut noves notícies d'aquest sacerdot jesuïta nadiu del nostre poble. El P. Bernadí Santandreu ha passat la major part de la seva vida de sacerdot jesuïta a la nació de Colòmbia de l'Amèrica del Sud, dedicat a l'ensenyament, a l'exercici de la professió de la medicina, ja que ambdues carreres entrà a la Congregació de Jesús. Fa ara uns tres anys que retornà a Mallorca per saludar i passar una curta temporada amb les seves germanes i refermà antiga amistat amb tots los

qui foren els seus amics. Visità el poble on va néixer, Santa Maria del Camí, celebrant missa en cada temple d'aquesta població: la parròquia i l'església dels Mínims. Durant el sermó explicà i feu sabedors als oients de les seves activitats a la república boliviana. D'elles, la darrera que ha culminat, digué que se tractava d'un gran edifici en construcció per escola de primera ensenyança, amb taller per adults per aprenentatge d'oficis i amb consultoris d'oftalmologia i medicina general amb altres especialitats mèdiques. També per recollir persones que no tenien on passar la nit. Idò bé, ara s'ha feta la benedicció de tal important obra, situada a la ciutat de Oruro, la segona després de la capital La Paz. D'ella diu la informació que hem rebuda: «Fue inaugurado en Oruro del Sagrado Corazón», lo següent: «La obra impulsada por el sacerdote Jesuïta Bernardina Santandreu y respaldada por la diócesis de Oruro tiene un costo superior a los 300 mil dólares americanos, financiados con aportes provenientes de Canadá, Italia, España, Estados Unidos y el Fondo Social de Emergencia que desembolsó sus 163.000 a nivel nacional». Falta fer noves construccions en projecte. La fotografia de tan important edifici, dóna una petita idea de la seva importància.

Durant la visita al nostre poble, se feu una acapte i se reculliren 50.000 pessetes per contribuir, en modesta quantitat, a tan magnífica obra. La benedicció del casal la feu el bisbe de Bolívia Rdm. monsenyor Juli Terrasses Sandoval, amb assistència de gran multitud.

El P. Santandreu haurà deixada gran recordança dins tota la gran nació boliviana per la seva total dedicació a son apostolat. També cal anomenar altre santamariet que fa més de cent

JOAN FORTEZA CAMPINS

Instal·lacions elèctriques
xarxes de baixa tensió
bombes submergides

Carrer Bartomeu Pasqual, 4 A - Tel. 62 09 39

SALÓ RECREATIU

ES CAMI

Obert de 12 a 24 hores els dies feiners
i de 10,30 a 24 els dissabtes, diumenges i festius

Bernat de Santa Eugènia, 17 - SANTA MARIA

Centre de reconeixement
mèdic psicològic
per a permisos de conduir
i llicències d'armes

DIMARTS I DIVENDRES DE 20 A 21 HORES

Recordi que ha de dur: - D.N.I.
- 1 fotografia
- lents correctores, si n'usa

Plaça Caidos, 3

Tel. 62 04 15

FONER

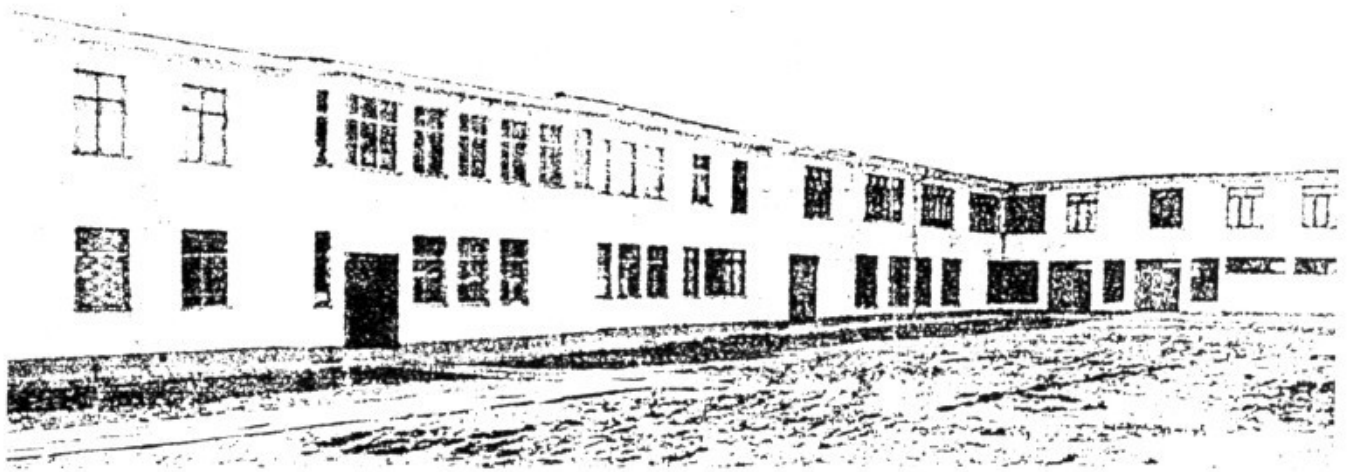
MINYO INFANT ESPORT

Plaça dets Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMI

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

anys també recorregué, amb tota abnegació el mateix país de Bolívia. Se tracta del P. Francesc Miquel Cabot Serra, de Cas Metge Rei, i que és recordat per la fama de santadat que deixà a aquella nació americana. Els santamariers, fa més de deu anys li oferiren un homenatge de recordança com ara recordarem a son seguidor el P. Bernadí Santandreu, pero son treball apostòlic de tota la seva vida.

Durant els prop passats anys també han duit a bon terme altra campanya missionera els germans Parets Serra. El major, Miquel, s'ha distingit per la seva labor a l'Àfrica en la nació del Burundi, civilitzant i catequitzant aquelles tribus quasi sal-

vatges. Després de bastants d'anys de treballs regressà a Mallorca i fou destinat a missioner al Perú, on ha passat bastants anys. Actualment se troba altra volta a Mallorca, i té el propòsit de retornar al Burundi. El germà Joan anà també a Amèrica on treballà al Perú durant bastants anys. Al retornar a Espanya ha estat destinat a la vila mallorquina de Sineu, on té a son càrrec la rectoria d'aquella parròquia.

Per tot lo contat, podem dir que Santa Maria del Camí ha duit una tasca profitosa amb els anomenats missioners que han fet una labor molt meritòria i fructífera.

Andreu Bestard Mas

JUVENILS DEL C.D. SANTA MARIA 1968/69

Fotografia de la formació dels juvenils del CD Santa Maria de la temporada del 68/69, després o abans del partit disputat contra el Felanitx, amb resultat favorable als locals d'1 a 0. D'esquerra a dreta, drets Joan Isern, Pepe López, Paco, Bernat Gornals, Salvador Fuster, Llorenç Pol, Guillem Martorell; acotats, un conseller, Antoni Ferrer, Pep del Pla de na Tesa, Ramon Roca, Miquel Mestres i Francesc López.

(Fotografia facilitada per Rafel Dols).

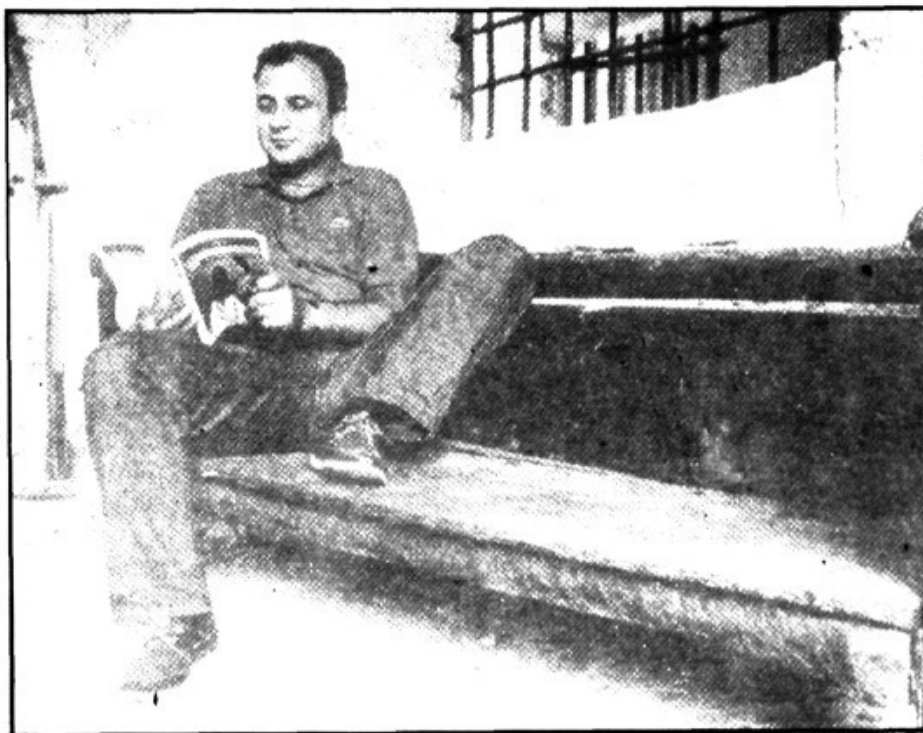
GABRIEL MESQUIDA PRESENTÀ «DOI» AL CENTRE CULTURAL CONTEMPORANI

L'escriptor Gabriel Mesquida Amengual —fill de pare santamarier—, i que s'hostatja els caps de setmana i estius a Son Collet presentà el seu recull de narracions «Doi» al Centre Cultural Contemporani Pelaires a la luxosa via Veri de Palma.

L'acte es desenvolupà el capvespre del divendres dia 7 de juliol, amb presentació, paraules de Biel, actuació musical de la Quarta Ciència és música i Wonkhai Palma, els consabuts canapés i el brindis amb Cava. A la presentació hi assistí nombrós públic, majoritàriament relacionat amb l'art i la literatura. L'acte fou ressenyat per tots els diaris de Palma, per la TVE i la RNE i premsa barcelonina i valenciana, la crítica fou molt elogiosa.

Doi, el llibre presentant, és un conjunt de vint narracions curtes de llargada diferent, als quals els personatges principals són majoritàriament dones. Biel ha volgut reflectir el món des de la visió de la dona, ell creu en la diferència entre els sexes en quan a sentiments i visions de la vida i del món. Doi l'ha escrit durant aquests darrers 3 anys, i el nom l'ha elegit pel seu caràcter de joc, que conté moltes acepcions i significacions. Doi és editat per editorial Empuries.

També al mateix vespre es presentà la reedició de la novel·la «L'adolescent de Sal» —també d'editorial Empuries—, que després de ser presentat a diferents editorials que rebutjaren la seva possible edició, guanyà el Premi Prudenci Bertrana de 1973. L'obra fou censurada pel Ministre d'Informació i

Turisme d'aleshores Ricardo de la Cierva. Amb les gestions del misser Josep Melià s'aconseguí l'edició lleugerament retocada al 1975, que fou criticada de motl vanguardista i elitista. L'edició d'enguany és fet al primer original de Biel. Una obra que fins ara era impossible de trobar a cap llibreria.

Entrevistaren a Biel Mesquida al juliol de 1987, encara són actuals les seves paraules sobre l'escriure: «separ vida i escriptura. No pretenc expressar l'inexpressable sinó inexpressar l'expressable. Que el lector passi gust i no s'esgoti, que convisquin molts de sentits

dins el text; trencar el motle dels gèneres literaris, prescindint-ne i creant un text amb l'objectiu d'aconseguir un llenguatge poètic...».

Gabriel Mesquida col·labora en la secció de Biologia de la Gran Enciclopèdia catalana. Col·laborador del Dial6 cada diumenge amb la secció **plec de plagueta**, on es conjunten la imatge fotogràfica i la imatge poètica escrita en paraules, una de les úniques seccions habituals en llengua catalana del diari. Actualment és el responsable del Gabinet d'Informació de la Universitat de les Illes Balears.

PERRUQUERIA D'HOMES

CA'N MOREI

AL SEU SERVEI

Paborde Jaume, 13

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

CALAIX D'IMATGES

RAFEL DOLS FLORIT

«EN RAFEL DE SES GOMES»

Sobre una paret seca a l'ermita de Son Seguí, als 14 anys, d'esquerra a dreta —drets— Miquel Colom, Rafel, Xesc Matamales, Antoni Noguera, asseguts Miquel Joan, Joan Salom i Pere Canals.

En Rafel Dols Florit és un santamarier de la carretera, ja que fa uns quaranta-vuit anys que hi fa feina al taller de les gomes. Nat l'any 1928, fill de picapedrer encofrador i de cordadora de barrals i botelles— un ofici que ha desaparegut del tot degut als avenços econòmics i tecnològics—. En Rafel home conegut per tots els conductors d'automòbils o motocicletes de la vila, aferrat a les gomes perquè l'endemà ens permetin poder circular de bell nou amb tranquil·litat, és i serà sempre en Rafel de ses gomes, amb el seu «mono» blau i les mans plenes de color negre fosc del cauxo de

les gomes. Un home del que fer diari de la vila, del batec quotidià.

Anà a Ca ses Monges, després a Can Capó amb un mestre que li deien en «Vermell», perquè sempre tenia la cara molt envermellida. Llavors anà a l'escola del convent amb el vicari Gabriel Salvà, amb el qual participà d'apuntador al grup de comèdia del convent.

Quan gairebé tenia uns 8 o 9 anys participà de corneta a la banda de cornets i tambors dels fletxes de la Falange, que sortien als actes religiosos i processons i quan hi havia celebracions militars.

Fou als 14 anys quan comença a treballar, de mosso a les gomes del Taller Neumàtics Santa Maria d'Antonio Mas, que passats els anys esdevindria el seu cunyat. El taller fou propietari d'Antoni fins a l'any 1976 que veu venda del negoci a la casa Bibiloni, avui en dia reconvertida en «Sercomovil».

Quan comença a treballar són els anys quaranta, la postguerra crua, a Santa Maria gairebé no hi ha una dotzena de cotxes —els metges, l'apotecari, algun ric—, la feina del taller era bàsicament de posar «parxes» a càmeres de bicicletes i motos, i

ahora arreglar i recauutar també cubertes. El taller de les Gomes ja està situat on ara, malgrat fos més petit, i temporalment llogassin un solar on ara hi ha les antiguitats «Rústic».

Passen els anys, i hi ha l'explosió dels utilitaris, el famós «sis-cents», molta de gent ja té cotxe, finals dels cinquanta. Ja arreglen moltes càmeres i cubertes de rodes d'automòbils, també recauuten cubertes.

Quan una cuberta d'una roda ha tornat vella i s'ha gastada, és a dir ha perdut el dibuix de la superfície, però alhora està en bon estat, és

quan es procedia a recauxutar-la. Tenim una roda gastada, la feim ben neta, i llavors li posam diverses capes de goma crua, la posam dins un motllo amb coquilles i li donam vapor a alta temperatura provenint d'una caldera, de tal manera que cuitem la goma crua. Quan ha refredat la roda ha recuperat el dibuix, la roda està recauxutada.

El motllo de recauxutar s'anomena «tercio», perquè sols es procedia a recauxutar un terç de la roda, així per acabar la reparació s'havia de fer tres vegades a fi de cubrir tota la cuberta. El Tercio és un motllo llis, fet de ferro fus o de fusa per resistir les fortes temperatures. Dins del motllo s'hi posaven les coquilles d'alumini —que aviat agafen temperatura— que tenien el dibuix i gruixa de la cuberta. Al taller tenien un 8 motllos i varietat de coquilles —dibuixos de la cuberta—.

Fins gairebé als anys 1970 —i abans per escassetat del cauxo— es solia recauxutar

Traient una cuberta, d'esquerra a dreta Rafel, Nicolau de Can Carol i Antoni Sbert.

molt les rodes velles en bon estat. Devers aquest any a Palma hi ha tallers que recauxuten en un motllo únic, amb la qual cosa l'acabar era més perfecte, i al Taller de les gomes ja recauxutuen menys. Ara a l'actualitat pràcticament no es recauxutuen cubertes, normalment

surt més a compte adquirir una cuberta nova. També durant aquests anys les gomes espenyades o sobrants es trituraven per mesclar-les amb cauxo verjo fer noves gomes, en certa manera es reciclava

la deixalla, actualment sols s'empren per cremar. Una altra utilitat de la goma vella era servir de sola per a les espadnyes de sola d'auto. Mentre Rafel ens digué que feien soles per dos mestres

Al corral de «Ses Gomes», d'esquerra a dreta, Salvador Morro, Andreu Serra —nin amb poal—, Rafel Serra, Toni Sbert i Rafel.

Tallers d'Automòbils

Martín Cañellas Ferrando

REPARACIÓ DE AUTOMÒBILS EN GENERAL
—ESPECIALITAT EN RENAULT—

TALLER
AUTORITZAT

**VENDA
D'AUTOMÒBILS**

Bernat Sta. Eugènia, 71
(Ctra. d'Inca)

Tel. 62 06 74 SANTA MARIA DEL CAMÍ

Neteja de pous negres

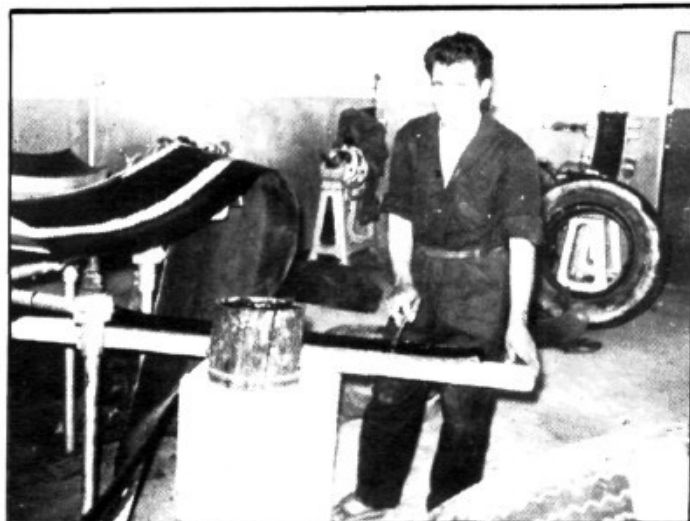
Pastor

Tels. 62 04 49 - 62 08 47
Prolongación Mesquidas s/n. 2º - 1ª.

Santa Maria

Quan feia el servici militar

Fent feina a «ses gomes», devers els seixanta.

espartenyers de Consell, a raó d'unes 40 soles setmanals. Per fer les soles, tenien una planxa calenta que aplana la goma, llavors refredada es posa a una premsa. Per últim amb unes plantilles de ferro i un guinavet es treien les soles. Darrerament s'han fet soles sintètiques imitació cuberta d'automòbil, que és la que utilitzen els mestres espartenyers que encara queden, o que la casa

Camper ha reconvertit en disseny.

La feina del taller de les gomes ha anat variant lentament, de les bicicletes als cotxes, del recauxutar al reparar cubertes. La substitució progressiva de la roda amb càmera i cuberta amb la de cuberta única també. La introducció de maquinària i augment de la tecnologia ha facilitat la tasca diària. Ac-

tualment es reparen càmeres i cubertes, parxes per vulcanització, equilibratge de rodes, etc.

En Rafel ha fet feina quaranta-vuit anys a les gomes, és en Rafel «de ses gomes», tothom hi ha passat pel taller, fent una xerradeta, esperant la reparació, recollint una roda, etc. Home de con-

versa amatent, afable i pausada, amable i tranquil·la.

Li agrada ferm passejar, i surt cada diumenge amb la seva dona per aquí o allà, un dia a Valldemossa, l'altre a Lluc. fer una passejadeta és ben sà. També li agrada viatjar, el darrer cop fou a Galícia.

Bernat Calafat

**CERÀMICA
CAN BERNAT**

TELÈFON 62 01 78

C/ BARTOMEU PASQUAL S/N
SANTA MARIA DEL CAMÍ

**PERRUQUERIA
MIQUEL SASTRE**

EL DARRER EN MODA PEL CABELL

*Tractaments capilars *Centre anticaiguda

**SABEM DE MODA
SABEM DE CABELL**

Bisbe Perelló, 4 Santa Maria

Viver HORTUS

La major exposició de Mallorca
de plantes ornamentals

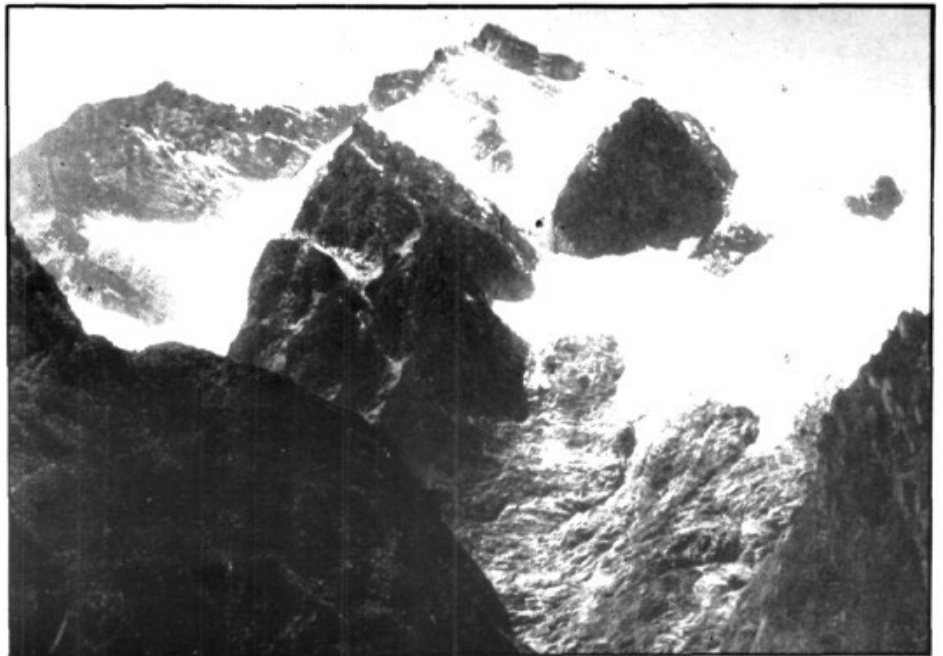
Camí de Coanegra s/n. - Tel. 62.02.79

GABRIEL ORDINES PUJÀ AL RUWENZORI (ZAIRE)

El montanyenc santamarier Gabriel Ordines amb els ciutadans Joan Miquel González i Manel Bover, ha estat durant un mes a l'Àfrica negra, al Zaire —antic Congo Belga— per aconseguir els cims de la serralada del Ruwenzori, el tercer d'Àfrica després del Kenia i el Kilimanjaro.

Per poder realitzar aquesta expedició Ruwenzori'90 han comptat amb el patrocini del diari Última Hora-Baleares (150.000 pts), Federació Balear de Muntanyisme (50.000), els ingressos provinents d'una rifa i la casa Betacolor els ha facilitat els 25 carretes de fotografia que han utilitzat.

L'aventura començà el 30 de maig —malgrat ja feia mesos que havien preparat l'expedició i s'havien documentat ferm— quan volen Palma-Barcelona-Bruxel·les-Kinshasa (capital del Zaire). De Kinshasa un altre avió cap a Goma, ja que és difícilíssim separar la selva que hi ha entre aquestes ciutats per terra. Goma és la capital del Parc Nacional de Virunga, que inclou reserves, llacs i el massif del Ruwenzori. Allà escalen el volcà Nyiragongo (3.450) per aclimetar-se a les altures. Després decideixen anar de Goma a Bukawa una altra ciutat a 200 km, i a l'altra punta del llac Kivu, per fer els 200 km estaran 16 hores dins una furgoneta plena de mandioca —l'aliment nacional— i negres, les rutes són carreteres sense asfaltar i plenes de clots. Bukawa és una ciutat amb quatre carrers amb edificacions europees i la resta «Chozas», d'aquí pugem pel magnífic llac fins a Goma. Aquí troben un grup de bascos, i s'ajunten per llogar una furgona per ells amb conductor inclòs, fan ruta s'aturen a poblats. Arriben a la reserva d'animals de Rwindi, on hi ha la major reserva d'hipopòtams —uns 30.000—, búfals, lleons, vàries castes d'antílops, etc. Visitar la reserva puja unes 5.000 pts per set dies/persona amb guia inclòs que duu el fusell antic. Biel ens comenta que és meravellós contemplar aquestes sabanes plenes d'animals salvatges des de la furgona.

Dos expedicionaris amb uns amics al poblat de Sake

Finalment s'acosten al seu objectiu al Ruwenzori, formalitzen la paperassa, un guia amb fusell i un porteador per cada un d'ells que el carreguem ferm. Tot els costà uns 170 dolars, cada porteador cobrava per dia unes 130 pessetes més el menjar. La ruta de Ruwenzori és meravellosa cada mil metres hi ha un canvi

radical de clima, vegetació, humitat i temperatura. La ruta costa de 4 refugis, i suposa quatre de pujada i quatre de davallada, més els que es precisen per aconseguir el cim nevat i abrupte.

L'ascensió és preciosa, primer les plantacions de mandioca, cafetals i plataners, després la selva espesa, després el

Situació del Zaire a l'Àfrica, subratllats els llocs on es desenvolupa l'expedició

bruc —espècie de mata gegantina plena de molsa i líquens— on el terra és ple de líquens i fongs i de les arrels del bruc, aquí hi ha molta de boira i humitat, als quatre mils la seva de cenèfies i els llacs, més amunt la neu perpètua i els glaciers, el fret que pela.

Al quart refugi els negres retornen al tercer, l'ascensió pels glaciers és força difícil i complexa. Els últims preparatius de l'equipatge, els piolets i els

crampons, pugen per la vertent del glaciari Alexandra, la més difícil amb un desnivell continuu de 45 graus, aconsegueixen el pic Margherite del Mont Stanley de 5.119 metres, l'èxit de l'aventura és total. Retornen al refugi, i cap a la falda del Ruwenzori, cansats i contents. Fan la ruta cap a Goma ja més de turistes, sempre hi ha hotels on es dorm per 400-800 pessetes no massa nets. I poblats i poblats de cabanes al costat de la carretera. Aquesta zona del virunga és la més rica del Zaire i la més poblada.

L'alimentació durant l'estada fou la del país, cada dia arròs bullit o patata bullida amb carn de cabra i una salsa estranya, sino la mandioca, arrel triturada d'aquest arbust que la fan farina dins murter i en fan una pasta que l'encalenteixen o en fan pa, de fruits els platanos, la pinya i la papaya, també menjaven un peix de riu-llac assecat, que el remullaven dins aigua i el fregien dins oli de platan. Quan feren l'ascensió als cims menjaven llaunes europees, l'esforç és gros, i convé una bona alimentació. Per beure l'aigua del país amb pastilles de sal de plata per evitar malalties, la cerquesa local primus en botelles de 3/4, i

En Biel davallant per la selva equatorial del volcà Myiragongo

per tot arreu hi havia coca-cola i fanta.

Els últims dies compraren records típics a alguns mercats, i una negra s'insinuà en matrimoni a un de l'expedició per poder sortir del país cap a Europa no per amor, la cosa no passa de l'anècdota.

Una aventura a l'Àfrica negra, plena de sorpreses i molta mandioca i arròs per menjar.

Bernat Calafat

**AQUEST MES
PER RENOVACIÓ DE STOCK**

**GRAN
LIQUIDACIÓ**

**DE VASES PER
FOTOS**

**GUILLELMO
DE LA FUENTE
FOTOGRAF**

**FOTO
MIQUEL**

Pl. Hostals, 57 - Tel. 14 02 72

Santa Maria

SA SINI SA SINI

Café

SANTA MARIA

UNA CARRERA MOGUDA

Amb motiu de les passades festes patronals de Santa Margalida es celebrà una carrera ciclista per a les categories d'aficionats i juvenils organitzada pel Club Unió Ciclista Santa Maria i patrocinada per l'Ajuntament.

Tot i que en principi estava previst un recorregut en ruta a través de carreteres properes a la nostra vila, finalment i a causa de la no disponibilitat de la Guàrdia Civil de Trànsit la cursa hagué de disputar-se dins un

circuit urbà a seixanta voltes amb esprints de bonificació cada cinc voltes. Això potser dificultà la tasca dels corredors però en canvi tengué l'avantatge de què el públic pogués fer uns eguiment continuat de la competició, que totalitzava uns 78 quilòmetres.

Nirvis abans de començar per culpa dels àrbitres, que estaven entestats en donar la sortida abans de l'hora prevista però al mateix temps exigien la presència de l'am-

fusteria

Bartomeu Canyelles Rubí

**TREBALLS DE FUSTERIA
EN GENERAL**

Bernat de Sta. Eugènia, 86 - Tel. 62 00 80

passatemps
articles per a esports

futbol, bàsquet,
tenis, pesca...

Marquès de Fuensanta, 35
07320 SANTA MARIA (Mallorca)

TALLERS T & B

-Reparació d'automobils en general
especialitat en SIMCA i CHRYSLER
servei de grua
Venda de Vespes i Vespinos

Plaça Jaume III
Tels. 62 04 74 - 62 01 52 - 62 06 70

Estudi
fotogràfic
*Llorenç
Frontera*

Plaça Hostals, 44
SANTA MARIA DEL CAMÍ

Tel. 14 00 52

bulància que encara no havia arribat. Finalment, a les cinc i mitja en punt, hora programada per començar, arribà l'ambulància i els corredors pogueren partir.

La carrera va resultar molt interessant i ben dura per a la cinquantena d'inscrits que traspasaren la línia de sortida. La calor i el fort ritme imposat en alguns instants varen fer matx fins el punt que només devuit aconseguiren arribar. La presència de dos corredors santamarier, Ferrer (Gomila) i Cladera (Sanicalor) suposava un bon alicient per a la prova. En Cladera hagué de retirar-se, però en Xisco Ferrer va ser un dels qui animaren la competició des del primer moment, mostrant una gran combativitat.

Les primeres voltes es varen córrer a bon ritme essent en X. Ferrer qui desencadenà el primer atac només començar aconseguint uns segons d'avantatge en relació al pilot, que li varen permetre anotar-se el primer esprint de bonificació i col·locar-se en el segon i el tercer, després que altres corredors s'incorporassin a la seva escapada, però el pilot no semblava disposat a permetre gaire aventures. Qua s'havien complit 20 voltes la situació de carrera era: Gomila i Mulet escapats, darrera ells un grup de quatre corredors perseguidors entre els quals hi havia X. Ferrer, i després el pilot. A la volta número trenta ens trobam en Gomila i en Mulet encara fuits i a darrera un pilot que s'ha fraccionat momentàniament en dos blocs fins que a la trenta-cinc es torna a reagrupar, però sempre amb els dos escapats per davant. Després salta un grupet, on s'hi troba una altra vegada l'actívisim corredor santamarier, i aconseguixen reunir-se amb els dos escapats, fins que faltant tretze voltes són tots absorbits. Però aquest rodar tots en pilot dura ben poc perquè

faltant deu voltes salten una altra vegada Mulet i Gomila, aquest pic acompanyats de Femenies i en un tres i nores es distancien considerablement del gran grup, que ara ja no és de fet gaire gran perquè hi ha hagut nombroses desercions. Sembla que aquesta serà l'escapada bona, però per darrera ja s'ha organitzat la persecució. Faltant tres voltes salten Ferrer i tres més, decidit el santamarier a intentar-ho fins al final, però

faltant només una volta els agafen a tots i es dona la paradoxa de què una carrera on tot el temps hi havia hagut algú escapat a l'hora de traspasar la línia d'arribada es fa en pilot. Finalment, els esprints de bonificació deciden la classificació, que fou aquesta:

Aficionats:

- 1- Mulet (Caimari)
- 2- Gomila (Gomila)
- 3- Femenias (Subaru)
- 4- Ferrer (Gomila)

5- Caldentey (Subaru)

Juvenils:

- 1- Perelló
- 2- Moncades
- 3- Soler

Acabada la cursa es va procedir a l'entrega de premis al Bar Can Carol, i el President del C.U.C., Miquel Ferrer, ens va comentar el seu agraïment per la col·laboració de la policia municipal.

J.S.M.

NOVAMENT AMB VOSTÈS:

Serveis

J.G. Oliver

FONTANERIA - REPARACIÓ - INSTAL·LACIÓ:

- MATERIAL SANITARI: recanvis e instal·lació
- MATERIAL DE REGATGE - TUB POLIETILENO - TUBERIA PLÀSTIC: venda e instal·lació. 10% dte.
- MOBLES BANY - MIRALLS - GRIFERIA (Roca, Buades). 5% dte.
- CORTINES - ESTORES - MONERIES DECORACIÓ. 15 % dte.
- VENDA E INSTAL·LACIÓ DE MOTO-BOMBES i DEPURACIÓ
- PRODUCTES QUÍMICS.

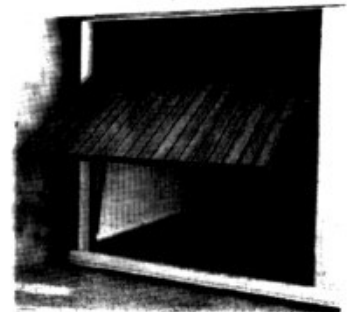
ESTUFES. SUPRA. CARPINELLI. AUSTROFLAM:

- ESTUFES PER EMPOTRAR DINS XEMENEIES
- ESTUFES VISTES SENSE OBRA
- XEMENEIES D'OBRA
- ESTUFES PER A CALEFACCIÓ
- ESTUFES SEGUÍ. ESTUFES ECONÒMIQUES
- INSTAL·LACIÓ I NETEJA DE CALEFACCIÓ

A CONTINUACIÓ ELS INFORMAM DEL NOSTRE NOU PRODUCTE:

- PORTES BASCULANTS
- PORTES SECCIONALS
- AUTOMATISMES
- PORTES ENROTLLABLES
- TALLA FOCS
- BALLESTA, etc...

PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS

Bernat de Santa Eugènia (Cra. Palma - Inca)
SANTA MARIA DEL CAMÍ

Tel. i Fax: 62 12 64

ENTRE FOGONS

FARCIT DE VADELLA ACOMPANYAT DE MONGETES SALTEJADES

Santa Margalida l'encén diu el dit i aquest estiu no podia esser meins. Amb aquesta calor no fa ganes ni d'estar molt de temps dins la cuina ni menjar molt calent. Per això, seguint amb l'idea del mes passat, ara na Margalida Dolç vos proposa de fer un plat senzill i pràctic per ara l'estiu, ja que es pot menjar fred.

INGREDIENTS PER A LA VADELLA

- Un troç de falda de vadella de devers vint per trenta cms. i un dit de gruixa.
- 1/4 kg. de carn capolada de porc.
- 2 ous
- 1 ceba
- 1 tomàtiga grossa
- Sal pebre bo i canyella
- Haurem de mester també una agulla sequera i fil de cotó gruixat.

PREPARACIÓ

Bollim un dels ous, el trocejam i el mesclam amb la carn capolada, ho trempam amb sal pebre bo i una mica de canyella, lligant-ho després amb l'altre ou cru.

Colocam la mescla damunt la carn de per llarg i la enrodillem amb el farcit dintre, després ho cosim un poc entrecolcat a fi de què no mos surti gens de farcit i a demés el lligam bé perquè no rompi en coure. Posam una olla al foc amb aigua, la ceba rellada, la tomàtiga i el rodil farcit fent-ho bullir tot devers una hora (si ho feim amb l'olla a pressió amb mitja n'hi ha prou).

Quan es cuit, esperam que refredi per llevar els fils i fer tallades.

INGREDIENTS PER A LES MONJETES

- 1 kg. de mongetes tendres
- 2 ous
- 200 grs. de «bacon» o cuixot.
- 1 ceba
- 1 tomàtiga.

PREPARACIÓ:

Feim a troços les mongetes i les bollim amb poca aigua, també bollim els ous.

Mentrestant dins una pella sofregim el bacon o el cuixot fet a quadrats, i anam afegint la ceba rallada, i la tomàtiga. Quan la salsa està feta hi posam les mongetes, ben colades, els ous i ho deixam coure una estona a fi de què les mongetes agafin el gust de la salsa.

M.C.

magatzem de materials de construcció

GAMUNDI

Gabriel Mesquida, 1 - Tel. 62 02 30

Joan i Maria

PERRUQUERS

Antoni Gelabert, 18 - Tel. 62 06 81